

XVI. ÉVP. 1915. 7. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÖL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephanenum nyomda r. s.

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

ELECTORUM CONSERVAST L. CEIUS NON SUM DIGNUS.

Központi oltáregyesületi érem.

Hivatalos oltáregyesületi érem. Kapható: Oltáregyesületi iroda. Budapest IX., Üllői-ut 77. Egy darab ára ezüst kivitelben: 2.60 korona. Aluminium kivitelben: 90 fillér.

Uj Élet. Társadalmi és ismeretterjesztő lap. Megjelenik hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnap. Szerkesztő: *Csukovics János, Sopron, Ferenc József-tér.* Előfizetési ára egész évre 8 korona. Az «Uj Élet» katolikus organum s nemrégén bontotta ki zászlóját. Ajánljuk az olvasóközönség szives pártfogásába.

ÖRÖKI MŰVÉSZET

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: A budapesti Oltáregyesületi kiállítás megnyitóbeszéde. Mondotta: *dr. Rott Nándor* praelátus. — Kánter Károly országos oltáregyesületi igazgató beszámolója az 1914. évről. — *Csányi E. Medárd*: Postcommunio. (Költemény.) — *Cséfalvi*: Egy haldokló gyermek első és utolsó szent áldozása. — A sivatagban. — *Gyakori szentáldozás*. Rovatvezető: *dr. Wéber Pál*. — Hálaadásunk. — Ozorai atya. — *Jézusom, örööm*. Rovatvezető: *dr. Szyllaba Emil*. — A gyakori szentáldozás és a bocsánatos bűn. — A kis libapásztor könnyei. — Eucharisztikus szövetségek. — Afrikai gyermekszövetség. — *Quotidián Lajos*: A gyermek csókja. — *Röptében a nagyvilág körül*. — *Egyesületi élet*. — *Irodalom*. — *Kimutatók*.

Abudapesti Oltáregyesületi kiállítás megnyitóbeszéde.

Mondotta: *dr. Rott Nándor* praelátus.

HINOM érzékkel rendezti az Oltáregylet kiállítását az Úrnap nyolcadán. Helyesen hódolnak a kiállításukkal épen most, midőn az Egyház a szeretet szentségének emlékét ünnepli: *Krisztus szeretetének csodáját*, összes csodáinak mintegy összefoglalását.

Mert az Úr sok csodát művelt. Az ő hatalmának és jóságának erejében a vakok láttak, a sánták jártak, a bélpoklosok megtisztultak, a süketek hallottak, a holtak föltámadtak s a világ pogányainak, az örömtelen sokaságnak hirdette Krisztus az életnek és boldogságnak tanát, a jó hírt, az evangéliumot! De mindennél nagyobbat tett, midőn hatalmának és erejének forrását: *önmagát, végtelen szeretetét hagyta nekünk* a kenyér és bor színe alatt lelkünk táplálására.

Ez a titokzatos szentség és a benne rejlő végtelen szeretet hordja *életünket*, ez éleszti bennünk *az isteni szikrát*: a kegyelmet, ez járja át a természetnek alacsony ösztöneit és tölt el minket Krisztus szívével, Krisztus gondolataival és érzéseivel, ez hoz minket isteni rokonságba és éleszti bennünk az örök életnek reményét.

Ennek a végtelen szeretetnek kegyetek viszontszeretettel adóznak, midőn nem Krisztus szegényeit: hanem magát Krisztust *öltöztetik munkájok által*. Az oltár Krisztus koporsójára emlékeztet, tehát kegyetek a szent asszonyok munkáját folytatják, midőn illattal, gyolccsal, fénnel látják el az oltárt s ezen munka mellett lelkökben hallját az Angyalnak szavát, ki a megrémült szent asszonyoknak szólt: Ne féljete, Krisztust

keresitek, ő föltámadt s megelőz titeket Galileában! Megelőzi önöket majd kegyelmeivel, megelőzi áldásával minden léptöket s az örök élet Galileájában, melyet megvet a világ, miként a régi Galileát is megvetette Judea, ő lesz jutalmok, bérök, dicsőségek; ő fogadja majd kegyeteket országában.

Kegyetek azonban, m. t. úrnők, Krisztust öltöztetik akkor is, midőn pápjainak egyházi ruháiról gondoskodnak. A pap második Krisztus. A pap az oltárnál kitarja karjait Krisztus felé, hogy a kegyelemnek kévéit kapja s azokat szétossza az élet sivatagában, bajában és szenvedésében koplaló, szenvedő nép között. Mily méltatlan kép az, ha szennyben és rongyban áll a nagy imádkozó, Krisztus papja, a népek hivatott közbenjárója Isten színe előtt. A kegyetek szerető gondja, finom érzése, gyengéd és ihletett áhítata megszünteti a torzképet s azon mérsékelt fény és pompa, melyhez a templomot segítik: kedvesebbé teszik az áldozatot, a papot, a hívőket az Urnak színe előtt; kedvesebbé teszik, mert a fény és tisztaság áldozatból fakad, a munka és a nagylelkűség áldozatából.

Ha tehát az örök életet igéri Krisztus azoknak, kik az irgalmasság testi cselekedeteivel egyet ruháznak a nyomorgók közül: mennyivel inkább áldja meg majd önöket, kik koporsóját díszítik, kik papjait ruházzák, templomát ékesítik! Többet nyernek Krisztustól, mert valóban Krisztust ruházzák, Krisztusnak hódolnak, Krisztusnak a szeretet szolgálatát nyújtják.

Ez egyúttal hadi szolgálat is. Hiszen azt a Krisztust kérlelik szorgalmukkal és munkájukkal, ki a világ szívét, a királyok szívét kezében hordja. Kegyetek könyörgése folytán a békesség királya főségesen fölmagasztaltatik s fonségét azzal mutatja majd, hogy meghódolnak majd előtte, hogy imádvá borulnak le előtte majd a földnek összes királyai.

Legyen az Úr békéje, az ő szent Szívének kegyelme bőséges jutalmok s teljesedjék be a kegyetek szívében első sorban az angyali ének: békesség a földön a jóakarató embereknek. A kiállítást ezennel megnyitom.

Káinter Károly országos oltáregyesületi igazgató beszámolója az 1914. évről.

Oltáregyesületünknek két egyaránt jellemző jelszava van.

Az egyik: Áldassék vég nélkül és dicsőitessék a legméltóságosabb Oltáriszentség.

A másik: Domine dilexi decorem domus Tue.

Uram, szeretem a Te háznak ékességét.

E kettős jelszóval alakult meg az első oltáregyesület Belgiumban,

ezen kettős jelszó alatt *indult útjára 56 évvel* ezelőtt Istenben boldogult Trautwein Nepom. János és özv. gróf Cziráky Jánosné kezdeményezésére a mi Oltáregyesületünk is.

Azóta Oltáregyesületünk a jó Isten segítségével tőle telhetőleg iparkodott az Oltáriszentségben köztünk élő Úr Jézus Krisztus imáadását és kiengesztelését gyakorolni és terjeszteni, amint nemkevésbé azon volt, hogy a hazai szegény templomokat egyházi kellékekkel segítse és felruházza. Így tett az elmúlt 1914. év folyamán is.

Az Oltáregyesület első feladatának megoldásáról, mely főképen a mi Örökimádó templomunkban folyt le, a templom buzgó lelkéze és az Örökimádás folyóirat érdemdús szerkesztője fog beszámolni, míg csekélységem inkább csak egyes jelentősebb mozzanatokról, jelesen az egyházi ruhák készítése és hova történt kiosztásáéól akarok némi áttekintést adni.

a) Nem hallgathatom el az 1914. évi egyesületi életünknek legjelentősebb mozzanatát. Ezen évben adta ugyanis ki főm. bíboros hercegprimás, kegyelmes érsekünk az Oltáregyesületek felől *főpásztori körlevélet*, mely amidőn *első sorban az esztergomi főegyházmegyében* szándékozik rendezni és fölvirágoztatni az Oltáregyesületeket, másrésről *országos jelentőséggel bír*, mert követendő minta gyanánt szolgálhat a többi egyházmegyékre is. Ennek a körlevélnek *első örvendetes eredménye volt, hogy a pozsonyi Oltáregyesülettel is közelebbi viszonyba jutottunk és a háborús idők dacára számos helyről fordultak hozzánk oltáregyesületi ügyekben.*

b) Az 1914-iki főpásztori körlevél siettetett egyúttal az oltáregyesületi útmutató kiadatását is, melyet egyelőre 1000 példányban nyomtatunk és jórészen már szétküldöttünk, várva most, hogy az Úr Jézus szétszórja és megtermékenyíti a veteményes magvakat, melyeket abban széthintettünk.

Az egyházi szerelvénynek kiosztásában szabályainkhoz hiven nem a protekciót, hanem a templomok nagyobb szegénységét tekintettük és vettük irányadoul; érezzük, hogy a háború okozta pusztítások (70 község) helyrehozásában nagy munka vár reánk és hogy ezt a nagy munkát is iparkodni fogunk lelkiismeretesen teljesíteni.

Feltűnő lehet mindenekelőtt a mélyen tisztelt közönség előtt, hogy az idén csak ily csekély számú egyházi kelléket állítottunk ki.

Ennek oka, mint ismeretes, semmi egyéb, minthogy harcaink, *élet-halálharcaink kitörésekor* a budapesti Oltáregyesület is kötelességének ismerte, hogy az édes magyar haza iránti szeretettől és sebesült vitézeink iránti részvétől vezéreltetve, ápolási célokra nyissa meg egyesületi házát és az ápolás teljesítésére kérje az egyesület tagjait.

Az alábbi kimutatás részletesebben szól ezen Jézusi és hazafias munkáról, melyet a Mária Reparatrix apácák és az ápoló tagok együttműködésével oldott meg és old meg továbbra is oltáregyesületünk.

Azonban az egyházi kellékek készítéséről sem feledkeznek meg úrnőink, hanem a M. R. anyák vezetésével, amennyire idő és anyagi képesség engedte, szorgalmasan dolgoztak otthonukban és itt az oltáregyesület házában, a heti munkaórák alatt.

Előterjesztette azután az igazgató a pénztári számadást, amely szerint az 1914. évben a bevétel 65.894 K 20 f, a kiadás 65.152 K 37 f volt s így a pénztári állomány 741 K 83 f. Ezután az Oltáregyesületben készült tárgyak jegyzékét mutatta be. Készült: 90 kazula, 7 pluviale, 4 felon, 50 alba, 50 karing, 20 ministránsing, 500 vállkendő, 500 corporale, 500 purificatorium, 500 lavabo, 500 palla, 8 velum, 10 sólla, 5 ciboriumköpenyke, 6 burza, 4 cingulum, 2 antipendium, 30 ministránsruha, 11 ciborium, 2 monstrancia, 12 beteglátogató-készlet, 2 füstölő, 9 szentelvíztartó, 6 öröklámpa, 8 pacificale, római, 2 pacificale, görög, 8 kánon-tábla-készlet, 3 kehely, 6 pár gyertyatartó, 2 pár girandole, 2 mennyezet, 6 tabernaculum, római, 1 tabernaculum, görög, 2 ámpolna tálcával, 4 missale romanum, 9 missale defunctorum, 14 tábori oltár teljes felszereléssel, csak ezeknek értéke együttvéve 6000 K. A tárgyak a következő egyházmegyék között osztottak ki: Esztergom főegyházmegye: 8 templom, Besztercebánya egyházmegye: 2 templom, Szepes egyházmegye: 1 templom, Szombathely egyházmegye: 6 templom, Eger főegyházmegye: 3 templom, Rozsnyó egyházmegye: 3 templom, Kassa egyházmegye: 6 templom, Eperjes görög-katholikus egyházmegye: 2 templom, Munkács görög-katholikus egyházmegye: 1 templom, Szamosujvár görög-katholikus egyházmegye: 1 templom, Hajdudorog görög-katholikus egyházmegye: 1 templom, 12 kápolna. Az oltáregyesületi tagok száma szaporodott 11.000-rel. A kórház bevételei a tíz háborús hónap alatt 42.476 K 84 f-t, kiadásai 42.402 K 95 f-t tettek ki, a pénztári maradvány 73 K 89 f. A kórházban rendszeren 72 sebesültet ápolnak. A háború kitörése óta összesen 497 közlegényt és 13 tisztet ápol a kórház. Az Örökimádás templomát és az Oltáregyesületet többször meglátogatták: Dr. Csernoch János bíboros hercegprímás, Augusta főhercegnő, aki a kiállításon is jelen volt és Stefánia kir. hercegnő. Az 1914-ik évben 1,056.000 ostya készült a házban, amelyet az egyesület 198 plébániának szállított. 5 közös és 78 magános lelkipraktort tartott az egyesület 843 résztvevővel.

«Útmutató a magyarországi Oltáregyesület szervezésére» most jelent meg. Kapható: Országos Központi Oltáregyesület, Budapest, IX., Üllői-ut 77. Ára 1 kor. 80 fill.

 POSTCOMMUNIO

Tűz égeti lelkem,
Tűz perzseli szám,
Most
jött a szívembe
Szép égi Áram.

Könny könnyezi arcom,
Fény süt le reám,
Csend!
Most a szívemben
Jaj! csend legyen ám!

Hogy izzik a lelkem,
Hogy ég a szívem,
Benn
Égi vendége
Pihegve pihen.

Most könnyü a keblem,
Most csókos a szám,
Most
Mondja a lelkem...
Legszebbik... imám!

Csányi E. Medárd.

Egy haldokló gyermek első és utolsó szent áldozása.

REVÉSSSEL karácsony előtt történt. Egy kórház hatalmas termében fektült a hatéves Germana. Még alig kapott valamiféle vallásos oktatást, azonban igen élénk felfogású és rendkívül érzékeny lelkületű lévén, néhány nap alatt elsajátította mindazt, amit mások éveken át tanultak.

Mindnyájan, akik Ádámtól származunk, hajlunk a bűnre. Benne is megvolt a rosszra való hajlandóság. Könnyen haragra gyult és minden csekélység bántotta őt. De megvolt benne a jóakarát is rossz hajlandóságának legyőzésére. Egy alkalommal kinézett a kórterem ablakán és látta, hogy a kertész a kiszedett kórókat elégeti: «Igy fogom tűzre vetni szenvedélyeimet — mondotta a kicsike. — Én nem leszek többé haragos».

A betegek szórakoztatására a teremben készítették a karácsonyi jászolt. Germanára akkor épen egy nagy tapaszt ragasztottak, amely égette őt, mint a tűz. De a jámbor gyerek vigasztalta magát: «Minél inkább szenvedek, annál szebb lesz a jászol!»

A kis Germana betegsége napról-napra rosszabodott. Különösen gyötörte őt a fejfájás. Azért gyakran a teremben függő feszületre emelte szemeit és sutogta: «Germana igen sokat szenved főfájása által, de mégis... nincsen töviskoronája!»

A kórház lelkésze arra gondolt, hogy meggyóntatja a súlyosan beteg gyermeket. Hogy megtudja, vajjon van-e hozzá megfelelő képessége, néhány kérdést intézett hozzá. «Oh én tudom már, — felelte a

kis szenvedő, el fogom önnek mondani minden vétkeket, és a jó Isten meg fogja nekem bocsájtani. És holnap fog nekem hozni egy szent ostyát, melyben Jézus van».

Égész éjjel bensőségesen imádkozott Germana. Mikor megvirradt, a mellette ülő betegápoló nővérhez fordult: «Kedves nővér, ugy-e aludt az éjjel, én nem aludtam! Tegyen reám egy fehér lepedőt, mert ma fogadom először magamba az Úr Jézust».

Nemsokára belépett a pap a terembe és ellátott néhány beteget a szent Utravalóval. Germana szent vágyakozással ült fel ágyában. Kinyújtotta kezecskéjét. Szemei a szeretet tűzében égtek. Olyan volt, mint egy angyal. A pap közeledett hozzá és kérdezte:

«Mit akarsz, gyermekem?»

«Jézust akarom magamhoz venni».

«És miért akard?» Egy pillanatig gondolkozott:

«Azért, hogy szívemben imádhassam őt».

A pap nem vonakodott többé, teljesítette a kedves gyermek forró óhaját. Germana megáldozott és folyton ismételte: «Jézusom, én szeretlek téged. Jézusom köszöm neked . . .»

Fájdalmai nagyobbodtak. A következő napon Mária és József szent nevének segítségül hívása közben kiadta tiszta lelkét. Ki tudná leírni, mily örömmel vitték az Isten színe elé a Szűz Anya és szent József a gyermek lelkét, aki már oly korán belépett a szenvedés iskolájába és ott oly nagy előmenetelt tett és oly igazi, benső vágygal járult az Úr asztalához először és utoljára.

Németből: *Cséfalvi*.

A sivatagban.

OTT TÖRTÉNT, ahol a napsugár tüzebben ragyog a földre, ahol ezer tarka virág nyílik, ahol óriási nagy fák rázzák koronájukat a szélben és a sűrű erdőkben félméternyi magasra nő a fű. Messze, messze túl a tengeren van ez a föld és Afrika a neve. Pogányok laknak ott, olyan szegény emberek, akik nem hallottak soha a jó Istenről, nem tudnak semmit az édes Jézuskáról, a szépséges mennyországról, még megkeresztelve sincsenek. Szegény bűnös emberek! Vadak, emberevők, mert nem mosta lelküket tisztára a jó Isten kegyelme.

És ezek közé az emberek közé utaznak át a nagy tengeren bátor és áldott szívű hithirdetők, hogy megtanítsák szegény pogányokat az édes Jézus szavaira és meghintsék a szent keresztvívvel.

Ilyen hithirdetőkről szól a történetem...

Ott jártak szegények mezítláb a forró homokon, éhezve, szomjazva, betegen, lázasan. Elviseltek minden szenvedést és üldözést, mert a vad pogányok közül sokan még meg is akarták ölni jótevőiket.

De a hírhirdetők rosszért jóval fizettek. Eltűrték minden szenvedést, csakhogy a megtérő jókat megkeresztelhessek.

Ez volt azután egyetlen örömük, egyetlen vigaszuk. Ha akadt olyan pogány, aki szívébe fogadta az édes Jézus tanítását és odaállt a szent keresztvíz alá, akkor minden szenvedést elfelejtettek.

A budapesti Oltáregyesület szentségi körmenetéből.

Ilyen jó, megtérő pogány volt egy 9—10 éves kis néger gyerek. Göndör sötét haja, tüzesen villogó szeme, fekete bőre volt, mint a többinek, de a szíve fehér volt, mint a hajnalban nyíló tiszta liliom. Elhagyta vad, pogány szüleit, elhagyta fekete pajtásait és lépten-nyomon követte a jó papbácsikat. Csakhogy minél többet halljon beszélni a Jézuskáról és lássa azt a szép fehér kenyeret, ami nem is kenyér, hanem a Jézuska teste.

A pap bácsi is nagyon szerette a kis négert. Magával vitte, engedte, hogy sátrában aludjon és beszélt neki gyönyörű szépen.

A kis néger hallgatta, hallgatta ragyogó szemekkel, epedő szívvel.

Hát még milyen boldog volt, mikor egy gyönyörű, napsugaras reggel odaállhatott a pusztába kuszó virágok közé és a papbácsi megthotott arccal öntötte rá a keresztvizet és égre emelt szemekkel mondta a keresztelést:

— József, én téged megkereszteltek az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek nevében. Amen!

Ő de boldog volt az újonnan keresztelt kis József! Ragyogott az arca, repesett a szive, százszor szebbnek látta az égboltot, ragyogóbbnak az esti csillagot, kedvesebbnek a kicsi virágszálat, gyönyörűbbnek az egész világot, mert... mert tiszta volt a lelke.

József attól a naptól még sokkal buzgóbb lett. Szorgalmasan tanulta a katekizmust és nem volt más vágya, csakhogy ő is áldozhasson már.

Végre ez a nap is elérkezett. Ép egy nagy pusztai szélén ütöttek sátrat a papbácsik. Persze József is köztük ugrándozott. Alkonyat volt... Az ég piros tűzben fénylett. Szellő suhogott, erős virágillatot hozva. A papbácsik fáradtan ültek és elgondolkozva néztek arra, amerről az édes haza integet. Akkor az egyik papbácsi magához hívta Józsefet.

— József fiam, gyere ide mellém, nagy örömet mondok neked!

József odaszaladt és csillogó szemekkel nézett a papra.

— József, holnap tovább vándorolunk a pusztában. Nehéz, veszedelmes út... Azért indulás előtt megáldoztatlak. Igen, József, holnap lesz életed legszebb, legragyogóbb, legboldogabb napja: az első szentáldozás.

József úgy nézett a papra, mintha álmodt volna. Szívét olyan boldogság öntötte el, hogy szólni sem tudott. Akkor térdeire borult előtte és zokogva csókolta meg a kezét.

— A Jézuska... A Jézuska... — mondogatta csak egyre.

Éjjel aludni se igen tudott. Sokáig nézte a sátorba bemosolygó eget és azon gondolkodott, hogy a Jézuska is készülődik most hozzá.

Hajnamban legelőször volt talpon. Arcraborulva végezte reggeli imáját és azután szép fehér ingecskébe öltözött, amit Európából küldtek jámbor emberek.

Amíg József imádkozott, a papbácsik oltárt csináltak a sátorban. A nap már forrón sütött. A homokot felkavarta a meleg szél, az eget csunya sűrű por takarta, ami rossz jel Afrikában. Gondolt is rá József! Ő boldog volt, szive repesett az örömtől és csak Jézuskánál volt minden gondolata.

Mire minden elkészült a szentmiséhez, a papbácsi megfogta József kezét:

— József, a nagy pillanat közeledik. Most már nem leszel többé egyedül... Ketten lesztek, ketten éltek a szivecskédben, te magad és a Jézuska. Ő mindenütt veled lesz és te mindent, mindent vele tegyél ezentúl!

József hallgatott, csak a szeme volt fényes a boldogságtól. Akkor odatértelt az oltár elé.

Mise alatt föl se pillantott, lelke a mennyországban járt és alázatos örömmel várta az Urat. Végre megszólalt a szentáldozási csengő:

— Giling-galang...

És József előtt megcsillant az édes Jézus teste hófehér mezben.

— Uram, nem vagyok méltó... — sugta a gyerek ajka és a másik pillanatban már nyelvén nyugodott Jézus.

És akkor csoda történt. Olyan csoda, ami más gyereknél nem szokott történni rendszeren. József egy pillanatra látott, úgy mint az angyalok. Fényes napsugár lövelt a szíve felé és abban a napsugárban állott tündöklő ragyogásban, úgy mint itt a szobron látod, kitért karokkal, édes mosolygással Jézus.

József behunyta szemét elragadtatásában és arccal borult az oltár elé. Addig maradt úgy, míg a tisztelendő úr szeliden fel nem emelte.

Ő milyen boldog volt József egész nap. Mindig maga mellé képzelte Jézuskát és úgy beszélgetett vele, mint édes kis testvérével. Kérdezte és maga is felelt rá úgy, ahogy gondolta, hogy Jézuska felelne.

Gyönyörű, szépségesen szép nap volt! De jaj... a gyönyörű, fényes napra jött a csunya, fekete éjjel.

József édesen aludt el este a Jézuskával; egyszerre felriadt... Tűz... lárma... kiabálás!... József felugrott és kiszaladt a sátorból. Középen nagy tűz égett, össze-vissza rohantak véresszemű, csunya, fekete emberek, repültek a nyilak, irtoztató ordítás volt.

A kis néger rögtön tudta, mi történt. Vad pogányok támadtak a jámbor papokra.

Borzasztó volt, hogy elmondani se tudom. Az egyik pap holtan feküdt vérében. Szívéből folyt a vér, de megpihent arca mosolygott az ég felé...

A vérben vad emberek jártak borzalmas táncot a tűz körül. A többi pap már messzire elmenekült. József látta a pusztában tovarohanó tevéket és messziről a fehér kendők lobogását, ami biztosan neki szólt, őt hívta a Jézuskához!

— Jézuska! — jajdult fel József. — Jaj, nem látlak többé Jézuskám, mindenem. Jaj, jaj, többé nem áldozhatok!

Futni akart, de egy vad ember visszatartotta, látták, hogy szintén fekete, hát nem bántották, hanem magukkal húzták a borzasztó győzelmi táncra. Józsefnek a szíve majd megszakadt, könnyei, mint a zápor hullottak, akkor többé nem látott semmit és ájultan bukott a földre.

Mire felébredt, már újra hajnalodott, a tűz kialudt, a vért magába-itta a forró homok és a vad emberek aludtak a hamu körül.

József talpraugrott. Azonnal tudta, mit csinál! Utánaszökik a tisztelendő uraknak, csakhogy legalább még egyszer áldozhasson, még egyetlen egyszer lássa az ölelő karokkal feléje siető Üdvözítőt. Nem sokat gondolkozott, a másik pillanatban már nekiiramodott a pusztának.

Futott... futott... Kis lábai alatt égett a homok, a nyelve eltikkadt.

— Jézuska — sugta és tovább szaladt. Akkor érezte, hogy forró szél kerekedik, látta mint emelkedik szeme előtt kavargva a homok. A kis bennszülött jól ismerte: ez a puszták halálhozó forró szele.

De mit törődött vele? Ó a Jézuskához akart, ha kell, halálon is át.

Már alig tudott szaladni, a szél erősebb lett. Mintha lángok fogták volna körül, olyan meleg volt. Akkor felkapta a szél a homokot és verejtékes arcába verte. Égető parázs volt már minden szem homok.

József alig bírta. Nehezen gázolta az emelkedő homokot. Még egy pár lépés és a szél földre verte.

— Jaj, meghalok a Jézuska nélkül — sikoltott fel József.

Keservesen feltápáskodott, erőlködve futott pár lépést. Akkor kimondhatatlan boldogsággal csillant fel a szeme.

Nem messze, zöld fáktól védett helyen megpillantotta a papok sátorát.

De a kicsike már nem bírta tovább. A szél telehordta szemét, száját égető homokkal. Nem látott, fuldoklott... Még egy pár lépés és újra összeesett.

— Jézus! — sikoltott szívzaggatóan és behunyta szemét.

És Jézuska meghallgatta. Odavitte a hangot a papbácsikhoz, akik sietve futottak a hang felé. A kis József keresztapja vette karjai közé a félholt gyermeket és odavitte a zöld fák alá. De már késő volt. József haldoklott, nem nyitotta fel szemét.

Könnyes szemekkel álltak körül a papok. Akkor az egyiknek eszébe jutott valami. Felvette papi ingét és a szentségtartóból elővette Jézus szent testét. Azzal odalépett a félholt gyerek elé.

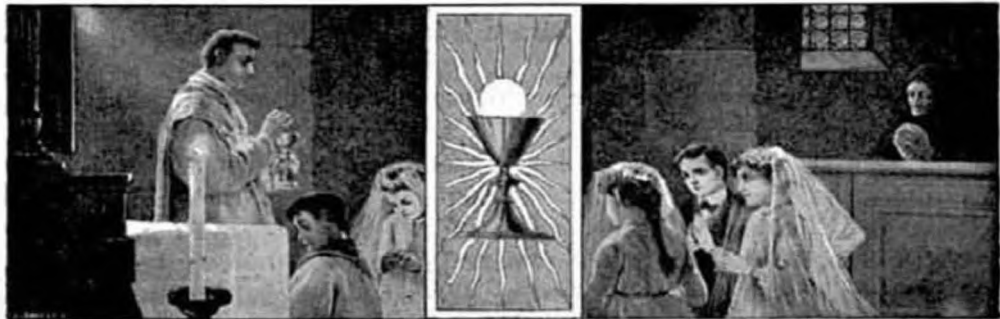
— József, a Jézuska hív! — szólt ünnepélyesen.

És csakugyan... József felnyitotta szemét. Kimondhatatlan boldogság ragyogta be arcát, szólni már nem tudott, de ölelésre tárta ki karjait.

Megint nyelvén pihent a szent test. És amint lenyelte, József megint látott. Újra látta a fényes napsugárban előtte álló Jézuskát. Érezte ölelését és olyan könnyű lett a teste, hogy a Jézuska karjaiban szállt, szállt fölfelé.

Repült... repült és már nem fájt semmi és nagy-nagy fényességben látta a Jézuskát folyton maga mellett...

— Meghalt! — sugta csendesén a pap és keresztet vetett a ragyogó arcú kis feketére. Csakugyan. A többi mind letérdelt némán, könnyes szemekkel. Ajkuk halkán imát mondott és a fényes mennyországból Jézuska mellett boldog mosollyal nézett rájuk József.

GYAKORI SZENTÁLDÓZÁS.

Rovatvezető: Dr. WÉBER PÁL.

Hálaadásunk.

ASSISI szent Ferenc legendáiban olvassuk, hogy egy alkalommal Maseo testvérrel forró napsugárban mezőn haladt keresztül. A szomjúságtól gyötörve egy nagy fa árnyékában üdítő forrásvízre találtak. Letelepedtek és kevés kenyereket elfogyasztva, ittak a forrásból. A Szentnek arcán könnyek folytak végig. Megilletődve kérdezte a testvér: «Jó atya, miért sírsz?» «Testvér — válaszolta Ferenc, nem kell-e öröm- és hála-könnyeiket sirnunk, midőn a mennyei Atya ilyen pompás lakomát készített számunkra?» Maseo testvér alig tudta nevetését visszatartani. Erre a szent komolyan folytatta: «Gondold meg, testvér, mennyi jóssággal gondoskodik az Úr szegény teremtményeiről. Mivel érdemeltük meg ezt az atyai szeretetet és gondoskodást? Öröktől fogva látta, hogy étlenszomjan e helyre fogunk jönni és gondos szeretetéből itt van az árnyékos fa a tiszta forrásvízzel, ahol megpihenhettünk és kenyereinket, melyet az ő szeretete miatt kaptunk jó emberektől, elkölthettük. Nem kell-e Isten nagy jósságának előcsalni a viszontszeretet és hála-könnyeit?»

Igy gondolkodott, érzett és hála-könnözött a szerafi Ferenc egy kis darab kenyérért és a friss italért. De mi ez a titokteljes lakoma édességéhez és kegyelemteljességéhez viszonyítva, amelyet az Úr oltárainkon naponta számunkra készít? Nem földi, mulandó, hanem angyali kenyeret, a mennyei édességgel teljes mannát nyújtja nekünk; olyan üdítő italt ad, mely bennünk «szőkókút vize lesz az örök életre». (Ján. 4, 14.) Az Úr oltáránál a zsoltáros szavai szerint: «Mintegy zsirral és kövérséggel telik meg lelkünk és a vigadás ajakival» fogjuk dicsérni az Úr szent nevét.

Az egyház ezt a hálaadást, mellyel az eucharisztiai kegyelemáradat szívünkbe ömlik, buzgótságunkra és áhítatunkra bizza. Ezért a pap is

csak rövid hálaadási imádságot (postcommunio) mond a szent misében. Hálaadásunk buzgóságunktól függ és szeretetüinktől. Bizonyos, hogy az áldozás az Úr Jézus végtelen nagy jótéteménye. A jótéteményért hálásak szoktunk lenni. Az emberek előbb kérnek, mint hálálkodnak. Kérésre érdekeink, körülményeink hangolnak; hálaadásra szeretetünk. Soha imádság oly bensőséges érzéssel nem tört elő szívből, mint mikor a tíz bélpoklos — undorító és visszataszító betegségük miatt nem mervén az Úrhoz közeledni — messziről «fölemelték szavokat mondván: Jézus, mester! könyörülj rajtunk». Megkapták, amit kértek. Meggyógyultak, megtisztultak. De a tíz közül csak egynek volt szeretete, aki «látván, hogy megtisztult, visszatérel, nagy szóval magasztalván az Istent és arcra borúlva az ő lábai előtt, hálát adván». (Luk. 17.) Az Úr szereti, ha hálásak vagyunk, hisz minden, amit tőlünk kíván, a szeretet.

A szent áldozás a legnagyobb kitüntetés és szerencse, ami minket érhet. Bátran mondhatjuk, hogy életünk legszebb pillanatai azok, mikor Urunk nálunk van. Nálam Krisztus, bennem Krisztus. Mária «a legjobb részt választotta», midőn «az Úr lábainál ülvén, hallgatá az ő igéjét». (Luk. 10, 38.) Mártha is helyesebben cselekedett volna, ha nem sűrűforog és «sokban törődik», hanem «üljön le ő is, mikor ott a mester: merüljön el lelkébe». (Prohászka).

Az áldozás után a szent perceket föl kell használnunk. Nálunk az Úr! Boldog percek, végtelen értékű percek: egész közel az Úr Jézus szerető szívéhez, a szegény koldus a lehető legközelebb a leghatalmasabb királyhoz.

Mit csinál a szegény a király kihallgatásán? — hódol. Mit csináljunk mi, mikor a legnagyobb Úr van nálunk? Hát mit csináltak a tanítványok Tábor hegyén Urunk színeváltozásán? — leborultak, imádtak, hódoltak. Tegyük ugyanazt. Pazzi szent Magdolna szokta mondani: «Az áldozás utáni idő a legdrágább számunkra e földön és a legalkalmasabb Jézussal beszélni.»

De miről beszélünk Jézussal? Elégséges annyit mondanunk, amit a jerikói vak Bartimeus mondott az Úrnak: «Jézus! Dávidnak fia! könyörülj rajtam». S az Úr minket is fog kérdezni: «Mit akarsz, hogy cselekedjem neked». (Márk. 10, 51.) Ne felejtjük, hogy ez a kitüntetés, kegyelmes pillanat a szent áldozás után nyílik számunkra.

Tőlem függ, hogy meddig maradok az Úr Jézus lábainál a szent áldozás után. De mindenki körülményei szerint hosszabb vagy rövidebb ideig hálátelt lelkülettel és érzéssel merüljön el Urának imádsáiba. Legyen hálaadásunk *mindenkor* bensőséges. A napi áldozás csak új és új szépségeit tárja elénk a legszentebb Szívnek, mely szépségek öröme hangolnak, hogy minél tovább a szent Szív közelében maradhassunk.

A tengeren legszebb a napnyugta. A bíborpiros, arany sugarak ezerféle változatban és szintörésben játszanak a fodros hullámokkal. Sajnáljuk, ha a lenyugvó nap csodálatos szépségű korongját a tenger elnyeli. Hasonló az Úr Jézus jelenléte is szívünkben — lelkünkben. Eltelünk örömmel, boldogsággal, meghatottsággal és szinte fáj, ha hálaadatunk végén kötelességünk elszólt. Amint a napnyugta sem tart órákig, az Úr Jézus szentségi jelenléte sem tart sokáig: addig, ameddig a szentségi színek bennünk megmaradnak. De magunkkal kell vinnünk benyomásait, emlékeit, kegyelmeit. Az emmausi tanítványokkal «kényszerítsük az Urat» imádásunkkal, hódolatunkkal, szeretetünkkel, imádságunkkal, hogy «maradjon velünk». Maradjon velünk kegyelmeivel, jóságával, biztató irgalmaságával, könyörületeségével, szeretével. S aztán [megszentelt lélekkel, főlemelkedett szívvel, kettőzött szorgalommal és buzgósággal lássunk napi munkánkhoz. *A jól végzett* szent áldozás sohasem lesz kötelességeink elmulasztásztására, munkánk kárára. Ezért is oly nagyon fontos, hogy a gyakorlatban, ha nehézségeink és aggályaink volnának, bízzuk magunkat lelkivezetőnkre.

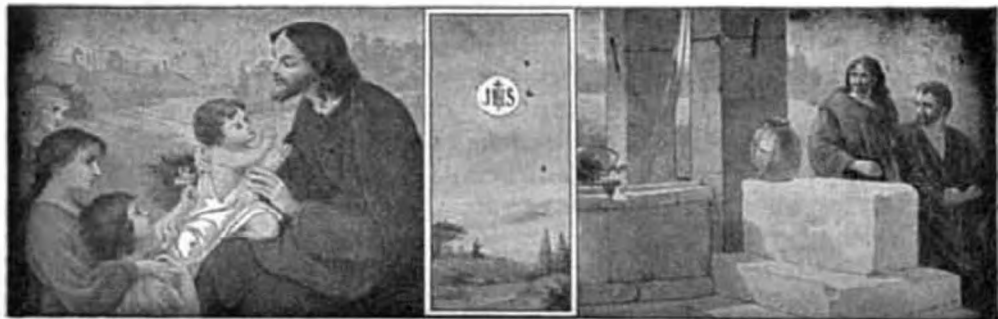
«Maradj velünk» — mondjuk mi is a tanítványokkal hálaadásunk végén. Imádlak Jézusom, most munkámra megyek, még egyszer üdvözöllek, köszöntlek, imádlak, áldalak, de *maradj velem* kegyelmeddel, jóságoddal, irgalmaddal, míg holnap végtelen szeretetedből újból megjelenhetek szent oltárodnál.

Este egy fohással még egyszer köszönjük meg a szent áldozás kegyelmeit. Szent Pál is buzdít bennünket, hogy gyarapodjunk «Krisztusban hálaadással» és «az imádságban állhatatosak legyünk és éberek hálaadással» (Kol. 2, 6 — 4. 2).

Mennyire igaz lesz így a zsoltáros szava: «Valóban jobb egy nap a te tornácaidban, mint ezer» a szegény világban.

Ozorai atya.

A MAGYARORSZÁGI szent Ferenc rendnek egyik legkiválóbb tagja volt Ozorai, ki május 20-án borzalmas vasuti szerencsétlenségnek esett áldozatul Nagykanizsán. Legutóbbi számunkban hírt adtunk, mily öröndetesén föllendült Nagykanizsán az utóbbi években az Eucharistia tisztelete és szeretete. Ennek a Krisztusi munkának volt egyik legbuzgóbb felkarolója és munkása a boldogult. Jutalmazza meg apostoli fáradságát Az, akinek oly mélységes tisztelője, példás imádoója és hódolója volt a kenyér színében.

JÉZUSOM, ÖRÖMÖM

Rovatvezető: Dr. SZYLLÁBA EMIL.

A gyakori szentáldozás és a bocsánatos bűn.

GVAKRAN jársz, gyermekem, áldozni és tudod, hogy a méltó szentáldozáshoz két dolog szükséges: 1. hogy lelkiismereted ne vádoljon halálos vétkekről, 2. hogy szent szándékkal vedd magadhoz Jézusodat, vagyis ne azért, hogy az emberek megdicsérjenek vagy az iskolában jobban szeressenek, hanem hogy lelkednek használj vele.

Ha bocsánatos vétkekben áldoznál, nem követnél el szentségtörést. Ezt is tanultad már. De azért nem ajánlom, hogy bocsánatos vétkekben járulj az Úr asztalához. Igyekezzél attól is megszabadulni. Mert látod, aki halott, az egyáltalában nem tud táplálkozni, annak a legegészségesebb étel sem használ többet; aki él ugyan, de gyomorbeteg, annak meg nem válik az étel annyira egészségére, mint a teljesen egészséges embernek. E példában a halott azt a lelket jelenti, amely a halálos bűnnel szennyezte be magát: annak a szentáldozás nemcsak nem használna, hanem még ártana is, mert iszonyú szentségtörést követne el. A gyomorbeteg az a szív, amelyet bocsánatos vétkek terhel: a szentáldozás, ez az angyali kenyér hasznára van ugyan, de nem annyira, mintha lelke teljesen egészséges, azaz a bocsánatos bűnöktől is tiszta volna. Kár lenne tehát bocsánatos bűnben tudva és akarva áldoznunk, mikor elég könnyen lehet azoktól a szentáldozás előtt megszabadulnunk, ha nem is gyónjuk meg.

Azt hiszem azért, hogy jó lesz megmondanom, miképen lehet ezektől a vétkektől szent gyónás nélkül is megtisztulnunk.

Bánd megbocsánatos bűneidet és bánatodért elengedi azokat az Úristen. Hogyan történhetik ez legkönnyebben? Lásd, többször mondd el

napjában a Miatyánkot. Imádkozd szívből, meggondolva a szavakat. Azt is mondd e legszebb imában: *«Bocsásd meg a mi vétkeinket»*. Ha e szavak szivedből jönnek és nemcsak ajkad ejti ki, úgy az Isten megtisztít a bocsánatos vétkektől. Így napjában többször is megszabadulhatsz e bűnöktől: az estiimától reggelig elkövetettektől, mikor reggel imádkozod az Úr imáját; a napközben elkövetett bocsánatos vétkektől akkor, amikor a legközelebb fordulsz a Miatyánkkal az Úristenhez és így tovább. Persze, nemcsak arra kell vigyáznod, hogy ezt a kérést szívből mondjad, hanem arra is, hogy te magad szintén bocsáss meg azoknak, kik téged megbántottak. Hiszen nemcsak azt mondd: *«Bocsásd meg a mi vétkeinket»*, hanem hozzáteszed: *«Miképen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek»*. Ha te megbocsátasz a felebarátodnak, az Úristen is megbocsát neked; ha te engesztelhetetlen maradsz, az Úr sem engedi el bocsánatos bűneidet.

Másik idő a bánatkeltésre az esti lelkiismeretvizsgálat. Végezd azt, gyermekem, naponkint az estiima alkalmával. Két-három perc alatt gondold el, hol voltál, kivel voltál aznap, miket gondoltál, beszéltél, cselekedtél vagy mulasztottál el. Erre aztán képzeld el, mintha az Úr Jézus jelenne meg neked és kérdezné: miért tetted ezt? Szeme szomorú, hangja szelid, mikor ezt kérdi — s te erre biztosan megbánod bűneidet.

Harmadik idő erre a szentáldozásra való előkészület. Az előkészületi imákat mondd el szívből, ájtatosan s mikor a szentáldozásra csengetnek, úgy gondold, hogy érdemetlen bűnös vagy, hogy egészen a földig kellene magadat megaláznod, és ily lélekkel verd háromszor a melledet és mondd: *«Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj...»*

Mivel azonban azt kívánom neked, hogy minél tisztább lélekkel járulhass a szentáldozáshoz, elmondok még más módokat is, amelyeken megtisztulhatsz bocsánatos bűneidről. Ezek a szentelmények.

A legközönségesebb szentelmény a szenteltvíz. Mindenütt található: nemcsak a templomban, hanem minden katolikus háznál is. Szép a jelentése, mert az édes Üdvözítő szent vérét jelenti. Mikor az áldozópap a vizet az anyaszentegyház nevében megszenteli, kéri az Úristent, hogy azokat, akik e vizet használják, szabadítsa meg minden testi-lelki bajtól. Tehát az anyaszentegyház könyörög a vízszenteléskor az Úristenhez. Meghallgatja az Úr az anyaszentegyházat? Ugyan kit hallgatna meg, ha őt nem? Hiszen az anyaszentegyház az Úr Jézusnak a jegyese. A régi szent keresztény tudósok azt írják, hogy épúgy, amint az Úristen az első férfinak, Ádámnak, oldalából alkotta az ő feleségét, Évát, Jézusnak is az oldalából, isteni Szívéből, végtelen szeretetéből támadt az anyaszentegyház. Azért szűz Máriát kivéve, senkinek az imáját nem hallgatja meg szívesebben az Isten, mint az anyaszentegyházét. Ennél fogva használd

gyakran a szenteltvizet; gondolj arra, hogy Jézus szent vérét jelenti; fohászoldj fel Istenhez, mikor meghinted magad vele: «Jézusom szent vére, tisztíts meg engem!» — és megtisztulsz.

Ugyancsak szentelmény az áldás, amelyet az áldozópap a legméltóságosabb Oltáriszentséggel vagy kezével ad a szentbeszéd után, az áldoztatás előtt, a szentmise végén. Hányszor, de hányszor van alkalmad arra, hogy ez áldásokat elnyerjed! Ne fogadd meggondolás nélkül, ne vedd magadra olyankor könnyelmű gyorsasággal a keresztet, hanem szépen, ájtatosan és alázatosan s eltűnnek lelkedből a bocsánatos vétkek.

Igaz, hogy a szentáldozás is eltörli a bocsánatos bűnöket. De nem illendőbb és hasznosabb, ha már a szentáldozáskor nincsenek már lelkünkben? Néha hajnalban felhők borítják az égboltozatot. A nap sokszor ugyan elüzi sugaraival a felhőket s aztán diadalmasan ragyog fölötünk; de hát addig, amíg a felhőket szét nem kergette, sem aranyos sugarai nem tűndökölnek, sem ő maga nem látható, sem a virágokat nem élteti oly erővel, melegével. Értsd meg a példát: a nap az Úr Jézus, akit a szentáldozásban magadhoz veszel; a felhő a bocsánatos bűn; a virág a jócselekedet, az erény. Ha bocsánatos vétkekben áldozol, olyan az, mint Jézus közt és közötted felhő volna: nem érzed elég nagy örömmel, hogy szivedben van; először a bocsánatos vétket kell lelkedről elűznöd, csak aztán adja neked az erőt a jóra. Ellenben, ha még a szentáldozás előtt tisztulsz meg bocsánatos bűneidtől, tiszta a lelked égboltozata, azt az erejét is, amivel megtisztított volna tőlük, egészen adja neked, hogy jól cselekedhess és szentül élhess.

A kis libapásztor könnyei.

A község plébánosa sétálni ment. Sétaközben meglátja egyik kis tanítványát, amint libát őriz. Gyakran szokott ez a fiúcska áldozni, de most, a szünidőben, még a vasárnapi szentmisére sem jár. A plébánost nagyon elszomorította ez a dolog, azért szemrehányást tesz a kis libapásztornak. A gyermek szeme könnybe lábad és megmondja, hogy szívesen járna templomba, szívesen áldoznék naponként is, de szülei nem engedik, nyáron libát kell őriznie. Mennyit beszélnek e gyermek könnyei! Azt jelentik, hogy szívében, ahonnan jönnek, nagy szeretet lakik a szentségi Úr Jézus iránt. Ezek a könnyek forró vágyat és imádságot fejeznek ki a kegyes Megváltóhoz: beszéljen szívére szüleinek, hogy templomba járhasson és az angyalok kenyerét magához vehesse.

Az Úr Jézus belátott a gyermek szívébe, látta nagy szeretetét és vágyát a szentmise és a szentáldozás után. Belátott szüleinek lelkébe is:

látta, hogy azok nem istentelen emberek, hanem csak azért nem engedik gyermeküket a libák mellől a templomba, mert az már úgy szokás.

Mit tett az Úr Jézus? A gyermek megígérte a plébánosnak, hogy a következő szombaton a szent gyónáshoz járul. Természetes, hogy amikor erre engedélyt kért szüleitől, elmondta, mikép beszélgetett a plébános úrral. Ekkor az Úr Jézus bánattal töltötte el a szülők szívét: világosan látták, hogy nem jól tették, mikor gyermeküket még vasárnap sem engedték a templomba és eltiltották a szünidőben a szentáldozástól.

Azóta a kis fiú nagyörömmel jár a templomba és a szentáldozáshoz. Öröme kétszeres, mert nemcsak ő maga szolgálhat az Úr Jézusnak, hanem azt is látja, hogy jó szülei vannak, akik hallgatnak az Úr Jézusra.

Gyermekeim, sokat ér könnyetek, ha talán valaki tiltja nektek a templombajarást vagy a gyakori szentáldozást; de sokat ér akkor is, ha magatok hibájától hanyagoljátok el: sirassátok meg, az Úr Jézus szívesen ad majd kedvet az ő őszinte szolgálatára és szeretetére!

EUCHARISZTIKUS SZÖVETSÉGEK.

Afrikai gyermekszövetség.

AZ AFRIKAI gyermekszövetség célja a keresztyén gyermekeket adakozásra buzdítani a szegény négergyermek javára, hogy ezáltal az afrikai misszióknak állandó segélyforrást nyisson, alamizsnákban és imádságokban. Aki havonként 2 fillér vagy évenként 24 fillér alamizsnát ad, akkor a szövetség tagja lesz és színes felvételi képet és kláver-érmecskét kap. A gyermekszövetség alapítói, vezető és tagjai a Kláver-szent Péter-társulat résztvevői és mint ilyenek részesülnek mindazon búcsúban, melyeket XIII. Leo és X. Pius a társulat tagjainak engedélyezett. Az összes tagoknak továbbá részük van mindazon szentmisékben, illetve szentáldozásokban, melyeket a Kláver-társulattól támogatott számos hithirdető és hithirdető nővér, valamint a keresztyén négerök végeznek. Ajánlatos, hogy a tagok mindennap mondják el az Afrika megtéréseért való imát. (300 napi búcsú.)

Ime beszámolok egyhónapi működésünkről:

A tagok száma 48. Ezek közül előfizető a néger lapra 4. Elmondott imádság 872, szentáldozás értük 40. Pénzadomány 3 K. Ezüstpapír 25 dgr. Fémhulladék 2 kgr.

Fel tehát, fiúk! Csatlakozzunk minél többen a szegény négereket védő egyesülethez.

Rászorulnak különösen most a szegény négerök, mert nem tudják, hogy állanak szent hitükkel, mikor keresztyén nemzetek egymást ölik.

Szentpéteri Gyula
alapító euch. szöv. tag.

Budapest. Három fontos esemény játszódt le legutóbb a mi szövetségünkben.

Az első a *Leányszövetség* pompás kirándulása Mária-Besnyőre. 71-en voltunk. Vendégünk is volt Vedres Béla pestujhelyi plébános úr személyében. Verőfényes idő kedvezett. A tagok kitűnően szórakoztak, de imádkoztak is buzgón a kegytemplomban.

Hisszük, hogy a ragaszkodás és szeretet kedves szövetségünk iránt minden leányszívben megerősödött.

A második esemény, hogy a gyermekszövetség különféle csoportjai (középiszolák, elemik, fiúk és leányok) is tartottak lelkes gyűléseket a templom udvarában.

Harmadik — legfontosabb — esemény szövetségünk életében, hogy június 6-án a nagy szentségi örökimádási körmeneten mi is résztvettünk és pedig nagy számban. Három zászló védelme alatt mentünk. A szövetség nyitotta meg a menetet. A fiúk keblükön fehér szegfűvel, a leányok fehérben, fátyolban, virágot hintve a drága Oltáriszentség előtt, melyet ebben a diadalmenetben végigkísértünk Budapest utcáin.

A pápai gyermekszövetség 180 tagot számlál s a tagok igen buzgók.

Igen lelkes igazgató bácsink van — írják a tagok — Dragovics István hittanár úr személyében. Háromhetenkint gyűlésünk van. Oly kedves és leereszkedő a gyermekekhez, hogy ezek mind jobban-jobban simulnak a jó Jézushoz.

Pályázatokat is hirdet majdnem minden gyűlés alkalmával, majd kis költeményeket, kis leírásokat, rejtvényeket és rajzokat tűz ki, majd versenyszaválásra serkenti őket. Ilyenkor tetszenék látni e kis tagokat, mennyire örülnek, ha valamelyik köztük a nyertes. Van öröm. Természetes, a sok rajz és költemény között van olyan is, melyet kiselejteztünk, de ez nem apasztja a kicsinyek buzgóságát. Reményilem, részletesebben maga az igazgató úr fog értekezni a kis méhek munkásságáról.

Tallós. «Háborúsan, érem nélkül, de ünnepélyesen ígért 18 új tag minden szépet és jót, de azért mégis kaptak «háborús» érmet, melyet hordani fognak, míg megjön az «igazi».

Gondolom, most már az új tagok meg is kapták az «igazi» érmet.

Gelence. Igaz örömmel öleljük keblünkre a gelencei szövetséget. Az édes Jézus áldása legyen a 72 tagon, hogy egy se vesszék el közülök. Üdvözlöm a buzgó esperes-plébános urat és a kedves tagokat.

Jászapati. Szeretettel üdvözljük az új szövetséget és szívből kívánjuk, hogy sok örömet szerezhesetek buzgóságtokkal az édes Jézusnak és kedves szüleiteknek. Pá!

A gyermek csókja.

EGY TISZTELENDŐ nővér ostyasütéssel foglalkozott. Ép mikor sütött, jött hozzá egy kis leányka és sorba csókolgatta a már készen levő ostyákat. A jó nővér örömmel nézte ezt, de nem szólt semmit, mert a sütés alatt nem volt szabad beszélnie. Mikor a dolgát elvégezte, kérdezte a kis leányt: «Mondd csak, miért csókolgattad az ostyákat? Hiszen az édes Jézuska még nincs bennük?» Erre gyermekdeden azt feleli: «Az nem tesz semmit, legalább, ha elrejtőzik bennük, már rajtuk találja az én csókomat.»

Quotidian Lajos.

Röptében a nagyvilág körül.

Eucharisztikus triduum az Örökimádás-templomban. Úrnapi következő három napon az idén is megtartotta az Központi Oltáregyesület a szokásos triduumot a *gyakori szentáldozás terjesztésére*.

Az első nap szónoka: Kánter Károly, országos igazgató a gyakori szentáldozás dekrétumait, pápai rendelkezéseit magyarázta részletesen. — A gyakori szentáldozás feltételeit, időkorlát, a betegek gyakori áldozását stb. nem a lelkész vagy szülő felfogása dönti el elsősorban, hanem a pápai rendelkezés, melyhez körülményeinket szabnunk kell.

Dr. Tiefenthaller József a gyakori szentáldozás dogmatikáját fejtegette: az Eucharistia összes szentírási szövegei tartalmazzák a gyakori vétel szükségességét.

Dr. Hanauer Á. István a gyakori szent, mélységes, nagy kihatásairól, lelki hasznáról mondott hatásos beszédet. — A hívek tömegesen járultak a szentáldozáshoz. — A triduum gyönyörű befejezése a vasárnapi nagy, szentségi körmenet volt, amikor a legméltóságosabb Oltáriszentség az Örökimádás-templom nagyszámú egyesületeitől, a hívek ezreitől kísérvé, haladt végig Budapest utcáin.

Verőfényes nap kedvezett az Oltáriszentség diadalútjának, a menyezetet felette három előkelő világi úr és három katonatiszt hordozta.

A templom kapuja fölé monumentális nagy oltár épült, külön ez alkalomra, ahonnét ünnepies áldást osztottak az Oltáriszentséggel mindazon tömegekre, melyek a templomból kiszorultak.

Ahová elhallatszott az ágyúdörgés. *Ungvártól* csak harminc kilométernyire dörögtek mult ősszel az orosz ágyúk. — Hatóság és lakosság egyaránt reáékszült a keserű valóra: talán már ma, vagy holnap lépi át az orosz városunk kapuját.

De Isten csodálatos segítsége, a magyar katonák hősiessége és a nagy-német szívós okossága messze visszaüzte a fenyegető ellenséget a

Kárpátok istenadta erődei alól. Mikor ezért mélységes megkönnyülés és szívbeli hála a jó Isten iránt uralja bensőnket, rendszerint belekapcsolódik a lelkünkbe az a gondolat: megmenekült Budapest, a főváros, megmenekült az ország és alig gondolunk reá, hogy mi menekült meg ott keleten. Mert fel kell fedeznünk a köztudat számára Kelet-Magyarországot, mely távolról sem Ázsia. Például Ungvárott a vidék, a természeti kultúra gyönyörű, elragadóan szép. A város kedves, a katolikus kultúra olyan fokot ért el, hogy egy dunántúli város sem mulja felül. A város felett a homonnai Drugethek ősi vára trónol. Monumentális falak, stílszerű, reneszánsz épület, melynek falai most szemináriumul szolgálnak s benne az egyház levitái készülnek krisztusi apostolságra. Teljesen modern theologiai tanrend, tudós professzorok, pazar szép szemináriumi kápolna arról tanuskodnak, hogy tényleg apostoli lelkeket szándékoznak itt nevelni. A szemináriumtól elegánsan csendes és tiszta néptelen utca vezet a püspöki katedrálishoz, melynek imponáló méretei, finom arányai méltán meglepik a szemlélőt. Reneszánsz kél benne versenyre a barokk nemesebb felfogásával. Ilyen messze keletre csak a krisztusi hit tudott eljutni a világító fáklyával, melyet ez esetben a jezsuiták helyeztek asztalra, hogy világítson. A katedrálisnak két szép, bizánci motívumokkal ékeskedő tornya már kívülről is elárulja, hogy benne most a görög szertartás szerint dicsérik az igaz Istent és osztják a mi Urunk megváltói kegyelmeit.

A templom belsejének nemesen egyszerű dekorációját görög szentek emblémjei élénkítik. A mennyezeten görög felfogású festmény, a Tanító Krisztust ábrázolja. A szentélyt a hajótól elválasztó egyszerű képállványnak csinos, új- és ószövegségi képei körülbelül teljes ikonosztáziót képeznek. A kis tabernákulum oszlopos baldachinum alatt huzódik meg szerényen.

A nagy tisztaság, mely a templomban uralkodik, érezteti velünk, hogy Isten házának kiválóan gondját viselik. A katedrális mellé simul a meglepően szép és nagy püspöki rezidencia. Hajdan jezsuiták otthona, ma pedig egy meleg szívű és aranyelkű püspök kormányozza belőle a munkácsi görög katolikus egyházmegyét.

A püspöki rezidenciából gyönyörű kilátás nyílik Ungvár városára, melyből első tekintetre kitűnik 6000 római katolikus latin hívőt pasztoráló tágas plébánia-templom, melynek mindkét tornyán tüntetően nagy latin kereszt diszeleg. Mikor benne jártunk, épen istentisztelet volt és a hívek úgyszólván megtöltötték a templomot, pedig hétköznap volt. A bensőség, sok áldozó, szépen dokumentálták, hogy itt nagyon szeretik az édes Jézust. Megemlíthetnők még a görög katolikus plébánia-templomot, a Drugethektől alapított királyi katolikus főgimnáziumot stb.

De csak egyet emelünk még ki: a báziliták modern, hatalmas intézetét. Meglepett, mert nem sejtettünk a magyar bazilitákban annyi életet, melynek ilyen hatalmas megnyilvánulása lehetne.

Akármilyen messze keleten van Ungvár s bár 5000 zsidó lakosához még sok galíciai vendég is csatlakozik, mégis azzal az impresszióval távoztunk a muszkától fenyegetett városból, hogy minden üzletében katolikus és modern kultur centrumot tiport volna az orosz invázió. Hálát adunk azért a gondviselő Istennek, hogy ezt meg nem engedte. *Dr. T. J.*

EGYESÜLETI ÉLET.

A budapesti országos központi Oltáregyesület kiállítása június hó 4-én nyílt meg fényes ünnepség keretében. Jelen voltak: dr. Rott Nándor érseki felügyelő, Kánter Károly országos igazgató, dr. Hanauer Á. István apát, dr. Tiefenthaler József, dr. Weber Pál, Komlósy Miklós, gróf Csekonits Endréné, Cziráky Lujza grófnő, Vécsey Eszter bárónő, herceg Eszterházy Marianna, özv. br. Skerlecz Károlyné, báró Skerlecz Karola, Szentiványi Sándorné, özv. Bruzer Mihályné, Madaras Józsefné, Pesthy Árpádné, Rádai grófnő, Lafrankó Károlyné, Reiner Irma, Gervay Lujza, számos terjesztőné úrnő, dr. Zsemberi Béla vöröskeresztes főfelügyelő, a váci Oltáregyesület nevében Rapsák Józsefné elnöknő stb.

Dr. Rott Nándor prelátus, érseki felügyelő lelkes hangú beszéde nyitotta meg a kiállítást. Majd Kánter Károly országos igazgató számolt be az Oltáregyesület 1914. évi működéséről. Dr. Tiefenthaler József lelkész a templomi hitéletet ecsetelte néhány vonásban.

Ezek után Rott Nándor prelátus

megáldotta a különféle egyházi szereket és ruhákat. Az ünnepség az Örökimádás-templomban ért véget, ahol a lelkész mondott szentbeszédet és az igazgató tartott nagy segédlettel szentségi áldást.

A kiállítás természetesen árnyéka sem volt az előbbi évek hatalmas kiállításának. A háborút követő nyomor, a sebesültek szükségletei felémésztették az anyagi erőt s munkás kezét egyaránt. Még is meglepő örömmel konstataálta minden szemlélő, hogy még annyit is képes volt termelni az Oltáregyesület. Lapunk más helyén hozzuk a munka eredményét.

A kiállítás három napig állott nyitva a közönség számára, amikor is sokan adakoztak a szegény temlomok javára és iratkoztak az Oltáregyesületbe.

A dunaföldvári Oltáregyesület három napos lelkigyakorlata, május hóban *P. Oslay Oswald* gyöngyösi theologiai tanár vezetése mellett, rendkívüli nagy érdeklődés mellett folyt le. Özv. *Bruzer Mihályné* elnöknő asszony lelkes vezetése alatt álló

Oltáregyesületi tagok nagy számban vettek részt. Sőt a páter kitünő előadásai másokat is a szószék köré vonzottak, kik között még a más-vallásuak sem hiányoztak.

A hallgatóság hitében megerősödve, buzgóságban nekilendülve, isteni kegyelemben meggazdagodva hagyta el a lelki gyakorlatot, melynek fényes sikere Istennek jóságos kegyelme után elsősorban P. Oslay apostoli lángolásának és buzgóságának köszönhető.

Az Oltáregyesület a felebaráti szeretet szolgálatában. (V. közlemény). *A fogarasi Oltáregyesület.* Rátok gondolok katolikus leányok, asszonyok, *a mi gárdánkra*, akik a lélek titokzatos hídjain egymást kereső, sóvárgó, hű testvérek serege vagyunk. Mindnyájan dolgoztunk, tettünk és áldoztunk már sokat a közjóért, bizonyára egy sincs közöttünk, aki távol maradott volna az emberi értékek eme nagy mérközésének idején és ha egyébként nem tehetette, szíve feldobogásának hangot adott fillérei, ezüstje, aranya csengésével.

És mégis — tudom — sokaknak ajakáról fakadt ugyanaz a keserű önvád, amely abból a levélből felsír: *az igazi jótékonytságot nem tudjuk, nem ismerjük, az igazi jótékonytságnak, az igazi keresztény irgalomnak a legfájóbb sebeket, a lélek égő sebeit is be kellene gyógyítani.* Ezt nem tudjuk és azért nem érezzük azt a tiszta örömet, amely a jól teljesített munka legsebbe jutalma szokott lenni.

Nemcsak a testi nyomorban sínylőldők azok a szegények, akiken a keresztény irgalom segíteni vágyik!

A lélek is, amely soha így meghajszolva, megvérezve, meggyötörve nem volt, a megkínzott, megsebzett lélek is várja, hogy sebeit bekötözzük, hogy hulló véréit lemossuk, hogy csillapító táplálékot nyújtsunk neki vigasztaló szavakban, derüs, nyugodt életnézetekben, a helyzet fölé emelkedettségben. És azért jutottatok eszembe, katolikus leányok, asszonyok, mert ez az az idő, mikor egy igaz katolikus nő élet-hivatásának eszményét valósíthatja meg; — ez az az idő, mikor az Oltáregyesületeink teljességébe léphetnek ama hivatásnak, amelyet a lelkek testvéri megértésével, keresésével és támogatásával az egyház kijelölt számukra.

Az Oltáregyesületek egész lélekből való hiveinek kell a társadalmat megtanítani arra, hogy mi az igazi jótékonytság, az emberi szenvedések eme sohasem ismert nagyságának az idején.

Az Oltáregyesületeknek a hivatása, hogy azokat keressék fel elhagyatottságukban, akiknek a szenvedés és a halál korbácsának súlya alatt a *lelke* forog veszélyben. Ott kell megjelenie halkán, segítő és simogató kézzel, ahol a lélek erős várának, a *hitnek* a falait is szétrombolta talán az a lecsapó gránát, amely egy drága szívet szakított el övéitől örökre... Ahol a sors csapásainak a súlya alatt az önbizalmát, önbecsülését veszíti el a lélek

és ez rendíti meg vallásos hitét is. Ez a legszörnyűbb szenvedés, mikor a lélek ennyire egyedül van és itt cseng esdő pillantása leginkább egy testvér felé, aki visszaadja önbizalmát, aki lemerül vele a bezárult ajtók mögé, a bánat súlyával elföldelt kincseket újra felkutatni, hogy érezze saját értékének erejét, becsét, hasznavehetőségét.

És hányan vannak, akik — ha földi javakat nem is tudnak áldozni, ha a betegek ápolására fizikai erejük nincsen is, de a lelkek kincseit vágyón osztanak szét; — szavaik, tanácsuk, részvevő vigasztalásuk, lelki igaz törődésük le tudna törölni néhány könnyecpet ott, ahol nem annyira a testi nyomor, mint a lelki elhagyatottság, a támasznélküliség kálváriáját járják roskadó lábakkal. Ezek a háború lelki sebesültjei, — és az a háború, amely ezeket a sebeket osztja — ugyan örök, de a mostani véres harcok osztják a legsúlyosabbakat. Sokan vannak köztük — ezeket keressétek fel, mert ők nem mennek tihozzátok — akiket az élet még nem tanított meg kérni, mások előtt sírva mutogatni sebeiket, hogy irtalomra hívják a jóltevő emberiséget. Ide menjünk hívás nélkül, ide nyissunk be idejében! Ez a legnagyobb jótétemény, hiszen a végső kétségbeesés Istentől is csak azt kéri: «Uram, adj erőt, hogy elviselni tudjam csapásaidat, amelyet rám mért bölcs rendelésed»!

Hányszor van azonban, hogy akik átértik és át is érzik az igazi jótét eme határtalan értékét, mégis fé-

lénken maradnak kívül az ajtón, kopogtatni se mernek az ő láthatatlan adományokkal, nehogy értéktelennek tartsák azokat, hiszen megszoktuk a jótettek birodalmában az aranyat tekinteni az egyetlen váltópénznek és látjuk, néha mennyire hiúság vására a jótékony-ság.

Az Oltáregyesületek a cselekvő jótékony-sággal karöltve a lelki adakozás hivatását mindig gyakorolják, gyakorolniuk kell, — de sehol sem láttam ennek a nagy és nehéz feladatnak oly gyönyörűen sikeres megoldását — mint messze a csodaszép havasok aljában egy határszéli kis városban: Fogarasban, ahol a vármegye nagytekintélyű főispánjának felesége: Széll Józsefné az Oltáregyesületnek (úgyszintén a Vöröskereszt-Fióknak is) a megalapítója, lelke és vezetője.

A legigazabb katolikus nő, akit valaha ismertem, ez a csupalélek asszony és férjével válllvetve, határt nem ismerő áldozatkészséggel fáradoznak mindketten ama kulturtörkévek sikerének biztosításán, amelyek a vármegye szellemi niveauját, közegészségét, katolikus hívei hitbeli — és magyarságának nemzeti fenmaradásáért folytatnak erős küzdelmet az elnyeléssel fenyegető idegen vallás és nemzetiség tengereiben.

Maroknyi magyarság között is csekély a katolikus hívők száma a Lorántffy és Bornemisszák régi fejedelmi városában. De annál erősebb lánggal ég a katolikus test-

vériség szelleme, amióta hivatott gondos szemek őrzik és szítják ezt a szent lángolást és ápolják kedves, bizalomkeltő példaadással az összetartozás érzését.

Rendkívüli eredménynek kellene tekintenünk az *Oltáregylet* anyagi hozzájárulását a hadsereg felségélyezéséhez, midőn *1000-nél több hősapkát és egyéb téli ruhaneműt adományozott a hadseregnek* e célra — és a szegény gyermekek téli felruházását ép oly gondosan ellátta emellett, mint más esztendőben — továbbá hívei áldozatkészségét, midőn naponta felváltva jóízű ozsonna kiosztásával javítják a sebesültek ételmezését, (ehhez a többi Nőegyletek is hozzájárultak) ha nem szokta volna meg a társadalom már természetesnek tekinteni a jótékonyság eme páratlan sikereit.

Az is figyelemreméltó, hogy az *önkéntes ápolónők legnagyobb része* az egylet tagjai közül került ki, maga az elnök járván itt is jó példával elől, mikor 4—5 órát tölt naponta a nehéz sebesültek köztélével, mint aki Drezdában magasabb ápolói tanfolyamot végzett. Innen hozta magával — évek utánjárása, fáradozása után — a képzett apáca-ápolónőket a vármegyei köz-kórházba és rendezett be itt olyan kis kápolnát a saját és a város többi uriaszonyainak kézimunkáival, amelynek párját aligha találnók egyhamar a hasonló kórházi kápolnák között.

Az nem tartozik ide, hogy a kórháznak nagyvárosokhoz méltó teljes

felszerelését is a főispán neje küzdötte ki évek lankadatlan szorgalmával, — de az már újra mint oltáregyleti elnöknek az érdeme, hogy módot nyújtott arra, hogy egyik buzgó Oltáregyleti tag: *Abel Janka* áll. polg. isk. tanítónő a sebesült katonákat vallásos énekekre tanítsa és a szentmisék alatt ez az énekkar énekel.

Lehetetlen meghatóbbat képzelni ennél — nem marad ott egy szem szárazon a hallgatóság között, amikor a marcona arcok áhíttától átszellemülve rákezdik:

Boldogasszony Anyánk, régi nagy patronánk...

Nagy inségben vagyunk...

«Aki énekel, az kétszer imádkozik».

A karácsonyi és husvétii ünnepek alkalmával *alkalmi tárgyú vetített képekkel kísért felolvasások* szórokoztatták a szegény kórházi lakókat — mind annak a csodálatos energiájú, nagyszívű asszonynak a jóvoltából — akinek pedig öt-hat jótékony akció és egylet ügyeit kell majdnem egymagában vezetnie.

De azért van hozzá ideje és érthetetlen módon fizikai ereje is — szép, fiatal «nagyasszonya» ő ennek a történelmi multtal bíró vidéknek — hogy ez évben is, mint évek óta mindig tette, felkeresse otthonukban az ő betegeit, szegényeit, lelki törődöttjeit, akiken irgalmas lelke segíteni vágyik, mert ez az ő női lényéhez tartozik, sohasem önmagáért, mindig csupán a mások javáért élni.

Ahol arra van szükség, anyagi segítséget nyújt, másutt pedig munkát ad, dolgozni tanít, mert: «az alamizsna öl, de a becsületes munka fokozza az önbecsülést» — szokta mondani.

Népszerűsége csodálatos, messze várínegyékből fölkeresik ezt a minden ízében előkelő asszonyt, akinek mégis egyetlen vágya egész teljességében megoldani azt a feladatot, amelyre mint katolikus nő, hivatva érzi magát és aki ezt vallja minden igazérzésű nővel együtt. Minden szenvedőben testvérét látom lelkemnek, amelynek igaz értékét is a magam szenvedése ismertette meg velem.

És amit a lelkéből ad, az szines és meleg és sugárzó és az életet tudja visszalopni az elhagyatott, az egyedül álló, a sorstól meggyötört lélekbe — simogató, enyhe, balszamos szavaival.

Óh, a szavak, néha a szavak legnagyobb ajándékai az életnek.

Gondoljunk azokra a lelkigyakorlatokra, amelyek hatása alatt, úgy érezzük, kincsekkel megrakodva térünk haza előbb még oly szegény hajlékunkba! — Akik ezt az adományt nyújthatják embertársaiknak, azok többet tesznek minden anyagi jótékonyaságnál, mert míg amarra elég a divat egy parancsoló szépe, emehhez igazi, ritka benső értékek kellene.

A lélekre is gondoljatok, akik a jótékony missiók céljait szolgálják, a lélek számára is gyűjtsetek. Gyűjtsetek lelketek szavakat, mély érzése-

tek kifejezésére — bűvös erejű szavakat, amelyek életre hívják az élő testben a halott lelkeket — meleg, forró szavakat, a lelketek tűzmélyéből egyszerre felfakadókat, egyszerűeket, igazakat, amelyek a titkos hídra lépnek és átsietnek a testvérlélekhez, amely nyitott ajtóval, mohó vágyakozással, néma csókkal fogadja és zárja magába őket...

Ismerek nőket, nagy, igazlelkű nőket, akik még a maguk szenvedését is úgy gyógyítják, hogy felkeresnek a maguk körében minden szenvedőt, mert csak az tud vigasztalni, aki maga is átesett a megpróbáltatások tűzkeresztjén és szent megnyugvással tölti el őket a tudat: ha egyedül vagyok, ha magányosan, megértő társ nélkül áll a lelkem a *szeretemben, nem vagyok egyedül a szenvedésben*, tudok osztozni fájdalomban — az egész világot átfogó örök, szent fájdalomban...

Igazi hivatása ez volna minden szerető szívű nőnek, de *kétszeresen hivatásuk azoknak*, akik az *Oltár-egyesületeknek* lelkök egész bensőségével tagjai. Az igazi katolikus testvéri léleknek csendes, zajtalan, de folytonos munkája, amely vágyva keresi az alkalmat, hogy pazar bőséggel ossza a szeretet *lelki* adományait élete minden útjain.

Azonban ne feledjük a költő, a nagy gondolkodó szavait, akinek neve most nem hangzik ugyan rokonszenvesen fülünknek — Maeterlinck mondja:

«Nem találjuk meg mások lelkében az istenit csak úgy, ha megmutat-

jük magunkban az istenit. — És talán a te egyszerű szavaid lesznek azok, amelyek megmutatják nekem az Istent, aki velem ül a szobámban».

Don Shy.

Dr. Breyer István osztálytanácsos.

Akik ismerték, mindannyian a legnagyobb örömmel hallották Breyer István doktornak erre a fontos pozícióra való meghívásáról. Az oltáregyesületnek és főleg az «Örökimádás» folyóiratnak van elsősorban oka ezen örvendeni. A papi életre döntő hatással vannak — kétségkívül — az első működési évek, a működési tér, amelyre a jó Isten a fiatal papot meghívja.

Dr. Breyer István ezeket az éveket katexochén az Oltáriszentség mellett töltötte el, amikor mint budapesti hittanár az oltáregyesület szolgálatába szegődött; a legméltóságosabb Oltáriszentséget naponként kihelyezte az oltár trónusára, hogy a hívek imádják s tartotta esténként ismét az ünnepies betételt; szerkesztette két éven az «Örökimádás» folyóiratot. Innen a munkaszeretet, szerénység és Jézus Szíve szerinti papi lelkület, mely értékessé teszi s mi sem örvendetesebb, hogy az ilyen érték megkapja a maga megfelelő helyét, ami mindenestre bíboros főpásztorunk bölcsességét és éleslátását dokumentálja.

Míg másfelől talán csak gratulál-

nak, addig az Örökimádás-templom hívei és testületei buzgón kérik az édes Jézust, adjon új működési körében is sok kegyelmet és áldást, hogy mindig egyházunknak javára és Jézusunk dicsőségére dolgozhassék.

A pozsonyi orsolyiták templomában az 1914-ik évben 57.430 volt a szentáldozások száma.

Nagyobb adományok. Kassa városa részéről 600 korona érkezett az Országos Központi Oltáregyesület pénztárába, mint 1913—14. évi tagdíjak. Dr. Tóth Kálmán theologiai tanár a papi *Eucharisztia Társulat* részéről küldött 150 koronát.

Az esztergomi oltáregyesület, amelyen mértékben örvendett dr. Breyer István meghívásának az egyházi ügyek élére a kultuszminiszteriumban, olyan fájdalmas volt rá nézve igazgatójának elvesztése. A távozó igazgató nagy szeretetét és hozzáértését az oltáregyesület ügyeiben Budapesten szivta magába, ahol hangyaszorgalmú munkása volt az oltáregyesületnek.

De a bíboros főpásztor csakhamar megszüntette a széküresedést és az esztergomi oltáregyesület igazgatójává *dr. Madarász István* érseki ceremonáriust nevezte ki. Örömmel üdvözljük e minőségében és szívből kívánjuk, hogy sokat tehessen az eucharisztikus Úr Jézus dicsőségére.

Dicsőíttessék és magasztaltassék

Vég nélkül a legméltóságosabb Oltáriszentség!

❧ IRODALOM ❧

Nádasdy Márián elmélkedések. (12°, 525 lap, ára 4 K 20 f.) Csinos kiállítású, feltűnően könnyű kis könyv ez, mely egyes aszkétikus írónk véleménye szerint hézagpótló s papoknak, seminaristáknak és apácáknak, szerzeteseknek és világiaknak s mindazoknak, kik valamelyes lelkiéletet akarnak élni, egyaránt megfelelő. Kor, rang és állapot különbség nélkül mindenkit szent hitünk szerint való életre, Jézus Krisztus követésére, a megpróbáltatásoknak nagylelkű és érdemszerző elviselésére, igaz jámborságra, alázatos szeretetre és szép keresztény szokásokra lelkesít. Minden napra és ünnepre, a kiválóbb szentek tiszteletére és a hónapok első péntekére vannak benne elmélkedések és a Szentséglátogatásra alkalmas gondolatok a Szentírásból.

Gyakori áldozók számára kitűnő készülés, ha a napnak megfelelő elmélkedését elolvassák belőle és arról gondolkozva, emelik szívüket eucharisztikus Jézusunkhoz.

A lapok elismerően nyilatkoztak róla. Megrendelhető: Debreczeni Istvánnál, Székesfehérvárott, Iskola-u. 4.; a Központi Oltáregyesületnél Budapest, IX., Üllői-út 77.; és a Szent-István-Társulatnál, Budapest, Kecskeméti-utca 2. és a nagyobb könyvkereskedésekben.

Tudományt a népnek. írta dr. Vass József. Kiadja: Pécsi Újlap alapja. Pécs. Ára 8 fillér. Dr. Vass írásai mind a legnagyobb érdeklődést érdemlik. Kétszeresen mondható ez a jelen kis iratról. Különösen ajánlható a templomi könyvestáblák polcaira.

Háború idejére alkalmas imádságok és templomi énekek. Közrebocsátja Hodács Ágost. Ára 20 fillér, tömeges rendelésnél tetemes engedmény. Sok apró-cseprő cédulát könnyen elveszti az ember, itt egybe vannak gyűjtve a szokásos hadi imádságok és függelékül énekek hozzácsatolva. Okos gyakorlati célt szolgál.

Séták Egerben címmel, magyar és német nyelven, pompás kis füzet hagyta el a sajtót. Sok érdekes kép díszíti a helyes füzetkét, amelyben egy betegségéből felépült katona mondja el, mi minden érdekes tudni és látni való van Eger, városában? Aztán akármilyen vallású legyen is valaki, megtalálja ebben a könyvecskében: mikor, melyik templomban, milyen istentiszteleten vehet részt? ami bizonyára elég fontos azoknak, akik a templomos Egert ha csak egy kissé is szeretik. Vegyük meg azt a leíró képes füzetet és küldjük belőle rokonainknak, ismerőseinknek. Bizonyos, hogy nagyon kellemes meglepetést szerzünk vele. A füzet ára, akár a magyar, akár a német példányé, 30 fillér. Tíz példány ára már nem 3 K, hanem csak 2 K 25 f. Megrendelhető Egerben, az érseki liceum nyomdájában.

KIMUTATÁS.

(Folytatás.)

Junker Katalin 50 fill., Günter Katalin 50 fill., Emer Mária 50 fill., Meinar Anna 50 fill., Katta Katalin 50 fill., Kortna Vilma 50 fill., Murmann Alexandra 25 K, Gubás Juliska 1 K, Szölösy Ilona 2 K, Forián Albert 2 K, Papp Lászlóné 1 K, Kiss Józsefné 1 K, Krizsák Andrásné 1 K, Almásy Zsuzsanna 1 K, Jeszenszky Róza 1 K, Stefán Anna 1 K, Dobai Paula 2 K, Herman Juliska 1 K, Körmösi Viktor 1 K, Nagy Mariska 1 K, Hamar Jánosné 1 K, Fejes Lina 1 K, Kamarik Karola 1 K, ajándék 13 K, Bálint Ernőné 4 K, Ámán Jánosné, Báthory Ivánné 4 K, Jordán Ferencné 4 K, Szelke Józsefné 4 K, Wedecker Józsefné 2 K, Piske Józsefné 2 K, Fekeze Emerencia 2 K, Szivar Luiza 1 K, Brankner Veron 2 K, Árközy Károlyné 2 K, Fok Ferencné 1 K, Fok Mariska 1 K, Fok Emma 1 K, Ottinger Károlyné 1 K, Ottinger Lajos 1 K, Ottinger Irén 1 K, Ottinger Ilona 1 K, Vermes Mihályné 1 K, Winkler Erzsébet 1 K, Szombathely-egyházmege területéről 147 K 18 fill., Selyem Juliska 30 fill., Pente Mátyásné 1 K, Malala Zsófia 2 K, Maczkó Mária 2 K, Raderer Ferencné 2 K, Rááb Irma 1 K, O. E. tagoktól 24 K, König Mária 1 K, Karlbauer Mária 30 fill., Ványi Ödönné 1 K, Szik Józsefné 24 fill., Holzinger Józsefné 24 fill., Holzinger Teréz 24 fill., Haasz Ferencné 24 fill., Orosz Amália 1 K, özv. Stipek Pálné terjesztőnő által: Iritsek Margit 1 K, Klement Jánosné 3 K, özv. Gerstenbrein Józsefné 2 K, Német Józsefné 2 K, Nemes Teréz 2 K, Károlyi Gizella 3 K, Palkovics Róza 5 K, Székely Miklósné 3 K, O. E. tagoktól 68 K 44 fill., Schiberna Julia 2 K 40 fill., Nacsá János 5 K, Oláh Rozália 5 K, Nacsá Juliska 5 K, Nacsá Terike 5 K, Kudoba Julianna 40 fill.

1915. márciusban befolyt adományok. Juhász János 1 K, dr. Farkas Gézané 10 K, Molmam Mária 60 fill., Hardy Ferenc 2 K, Ruszkovics Julianna 2 K, Török Anna 1 K, Török József 1 K, özv. Holdonner Orbánné 5 K, Mészáros Ignácné 6 K, Weidner-Diessel Ernőné 2 K, Besztrzebánya-egyházmegejétől 1099 K 52 f, Griger Ilona 2 K, N. N. 1 K, Eperjesi Erzsébet 1 K 40 fill., Duda Ferencné 1 K, Balkatama Mártonné 60 fill., Beluczky Mária 24 fill., Farkas Margit 24 fill., Veszprémi Józsefné 1 K, O. E. tagoktól 20 K, Ghyczy Ida 2 K, Slivitzka Borbála 2 K, Gergely Gizella 4 K, Gergely Vilma 2 K, Nyilas Teréz 2 K, Németh Anna 1 K, Szalka Erzsébet 2 K, Szakatis Anna 1 K, özv. Zókáné 2 K, Palkovics Franciska 2 K, Leszteneszky Julia 2 K, Poszpischl Borbála 10 K, Granca Julia 2 K, Peta Mária 2 K, Pesthy Árpádné 4 K, Pesthy Margit 2 K, özv. Hausschild Gézané 10 K, Kozel Paulina 4 K, Havel Lipótné 4 K, Udvardy Kornelia 4 K, Termes Józsefné 2 K, özv. Csaszkkóczy Mihályné 5 K, Löffler Mária 2 K, Peterdy Alice 2 K, Osváth Margit 1 K, özv. Hartmann Jánosné 4 K, Kovács Julianna 1 K, Rezács Anna 11 K, Huszarik Anna 2 K, O. E. tagoktól 19 K, Gábrriel Andrásné 20 fill., Gábrriel Mária 20 fill., Schierer Jozefa 2 K, a Kassai egyhm. tagdíjak 50 K, Panyi Józsefné 50 fill., Panyi Józsefné 50 fill., Kardos Jánosné 4 K, Merl Ilona 3 K, Molnár Viktória 4 K, Szabó Lajosné 2 K, özv. Tichy Józsefné 10 K, Takács Mihályné 2 K, Dömötör Erzsébet 40 fill., Ribár Karolin 2 K, Havas Istvánné 2 K, Ágoston Lajosné 1 K, Németh Mariska 1 K, Molnár Imre 4 K, ft. Kapalla József plébános által

25 K 92 fill., Berkes Kálmánné 10 K, Bence Szentpáli Gabriella 10 K, Werthenstein Sarolta 6 K, Rajmán Boriska 10 K, Marchart Mária 1 K, Bednarik Antalné 2 K, Termes Józsefné 2 K, Kurucz Lajosné 1 K, Klim Antalné 1 K, Kovács Mihályné 24 fill., Benkő Józsefné 2 K, özv. Kenessey Gézáne 1 K, özv. Gara Istvánné 30 fill., Mészáros Ferenc 48 fill., ft. Schreiber Aladár által 59 K, Németh Istvánné 50 fill., Németh Zsófia 50 fill., gróf Wenkheim Gézáne 10 K, Buesinszky Viktorné 6 K, ft. Musztyanovi Gábor által 18 K, Beluczky Mária 24 fill., Rainer Ilka 20 K, Rainer Irma 5 K, Nemes Károly és neje 2 K, Dobos Istvánné 50 fill., Schmidt Karola 4 K, özv. Weidinger F.-né 2 K, Lorencz Adél terjesztőnő által : Kreszties Mária 2 K, Szalay Gizella 2 K, Knapp Konstanzia terjesztőnő által : Knapp Endréné 2 K, Koncz Istvánné 2 K, Kapel Ferencné 1 K, Herméli Lajos 2 K, Knapp Antalné 2 K, özv. báró Brandenstein Ottóné 2 K, Leitner Emma 2 K, Balonyi Ilona terjesztőnő által : Haviár Irén 4 K, özv. Hampel Antalné 2 K, Balonyi Erzszi 1 K, Zsolnay Elza 2 K, báró Riedel Zdenkóné 2 K, Rónay Irén 2 K, Rónay Mária 2 K, Szalay Dezsőné 2 K, Fray Istvánné 2 K, Arnold Tilda 2 K, Rózsa Katalin 2 K, Kerékgyártó Irma 2 K, Óhegyi Jánosné 4 K, Dévényi Margit 2 K, Sulyok Teréz 1 K, özv. Herald Ferencné 4 K, báró Mühlen Gusztávné 4 K, Hermann Lászlóné terjesztőnő által : Novák Márton 4 K, Tausch Hermin terjesztőnő által : Kirchner Adél 2 K, Paska Mária 24 fill., Barabás Anna 24 fill., Moldova Béláné 2 K, Szontagh Sándorné 10 K, özv. Papp Lajosné 4 K, özv. Planer Antalné 4 K, Madaras Józsefné terjesztőnő által : Dörfler Janka 2 K, Proks Vilmosné 2 K, Vandnák Lászlóné 2 K, Takács Zsuzsanna 50 fill., Takács András 50 fill., Bezolt Anna 1 K, Bakos Mária 1 K, Franz Georgina 2 K, Rácz Irma 2 K, Bertók Katalin 40 f, Svaier Aranka 2 K, Svaier Julia 2 K, Gajári Ödönné 10 K, özv. gróf Almássy Kálmánné 50 K, O. E. tagoktól 19 K 24 fill., özv. Niamessny Imréné 2 K, Bogna Gyuláné 2 K, Haidecker Elza 4 K, Vég Erzsébet 1 K, Bernhardt Béláné 1 K, Pintér Rozália 1 K, Zichy Livia grófnő 10 K, Ibrányi Ferencné 6 K, Rózsay Valéria 2 K, Stahly Ignácné 4 K, gróf Györy Teréz 10 K, Szombathely-egyházmegyei tagok 32 K 8 fill., Zalaegerszegi tagok 55 K, Haasz Emilia terjesztőnő által : Haasz József 4 K, dr. István Gorinepp Ferencné 2 K, Mayer Stefánia 2 K.

1915. áprilisi adományok : Barta Irén 1 K, Berger Borbála 1 K, Szabó Miklósné 2 K, Poór Mária 2 K, Poór Erzsébet 2 K, Marocsinszka Adél 4 K, Radovits Mária 5 K, Ruber Mari 1 K, özv. László Istvánné 2 K, Neszvada Vilmosné 1 K, Jobert J. 8 K, Németh Erzsébet 60 fill., Sulymosi Janka 4 K, Szilveszter Lajosné 2 K, Szenes Sándorné 3 K, Dobis Mária 8 K, özv. Keilinger Mihályné 2 K, Bakos Jánosné 2 K, Hellebront Berta 2 K, O. E. tagoktól 153 K, Szanczven Istvánné 1 K, özv. Szőke Jánosné 2 K, Posztoczky Ivánné 2 K, Eger főegyházmegyétől 298 K, Serfőző Gyuláné 2 K, Horváth Mária 60 fill., Horváth Fanni 60 fill., Katona Istvánné 32 fill., Pup Jánosné 60 fill., özv. Pap Imréné 60 fill., özv. Gerse Jánosné 1 K, Novara Katalin 50 fill., Ronkó Mihály 1 K, N. tagsági díj 1 K, Rumpler Gézáne terjesztőnő által : Miskolczy Gyuláné 6 K, Schreiner Józsefné 4 K, Krisztanics Jánosné 2 K, ifj. Krisztanics Jánosné 2 K, Ebergényi Sándorné 5 K, Ozorák Antalné 1 K, O. E. tagoktól 16 K 56 fill., Skodruka Mátyásné 1 K, Haas Gyuláné 2 K, Proksch Bolda 2 K, Balog Margit 1 K, Kuzmitz Johanna 1 K, Frumen Ferencné 1 K, Heslein Borbála 5 K, Banga Jánosné 2 K, Oláh Gizi 2 K, Schätz Istvánné

10 K, Vehovsits Frigyesné 1 K, Szeglet Dénesné 2 K, Mas Mária 2 K, Walter Béláné 50 fill., Kluger János 1 K, Kosár Andrásné 2 K, Bernyó Jánosné 50 fill., Szalay Mária 2 K, Linter Ambrus 50 fill., Bögehold Ferenc 1 K, Bögehold Sarolta 1 K, Steinakovics Kálmáné 2 K, öz. Miskó Ferencné gyűjtése 111 K, Kovács Mária 1 K, Wágner Anna 2 K, Buzsák Anna 3 K, Mészáros Ferenc Sándor 2 K, Kende Péterné 4 K, öz. Wenczell Mihályné 4 K, öz. Stipek Pálné terjesztő által: Gemeiner Ivánné 6 K, Prohovszky Vincéné 4 K, Prohovszky Paula 4 K, Lip Lajosné 4 K, Kurucz Gézáné 2 K, Száraz Jánosné 4 K, Dosztál Vendelné 5 K, Schmidt Ferencné 5 K, Szeibert Anna 4 K. Öz. Lafranko Jánosné terjesztő által: Szemere Árpádné 4 K, Lafranko Erzsébet 4 K, Lafranko Gyula 4 K, Hulitín Károlyné 4 K, Warganak Ferencné 10 K, Hulitín Galm Gizella 10 K, N. N. 5 K, öz. Lafranko Istvánné 30 K, öz. Lafranko Jánosné 60 K. Mitskó Ferencné terjesztő által: Schlieder Mihály 24 fill., Schlieder Juliska 24 fill., öz. Pilcher Ferencné 24 fill., Simon Istvánné 1 K, öz. Hüttner Jánosné 4 K, öz. Simon Jánosné 4 K, összesen 7.72 K; Friesz Károlyné terjesztő által: Weisz Béláné 1 K, Feith Tamásné 2 K, Huber Miklósné 1 K, összesen 4 K; öz. Kapisinczy Ervinné 2 K, Zvekits Jánosné 2 K, öz. Világhy Nándorné 2 K, Szabó Mária 1 K, Báli Istvánné 2 K, Asztalos Sándorné 1 K, Dobronyi Mihályné 50 fill., Orosz Anna 4 K, Varga Rózi 24 fill., Fábrián Verona 24 fill., Roskovics Ignácné 4 K, Cserba Erzsébet 2 K.

1915. májusban befolyt adományok: Oswald Károlyné 6 K, Géczy Terez 2 K, Bohnhofer Ottilia 1 K, öz. Heinrich Ferencné 200 K, Kozma Mariska 1 K, Funk Olga 1 K, Matesz Franciska 24 fill., Tujner Mária 1 K, Dluhy Klára 2 K, Hegyi Irma 2 K, Sáros-Eperjesi O. E. tagoktól 48 K 78 fill., Jávorka Verona 4 K, Tóth Sámuel 30 fill., Felmayer Vilma választmányi tag által: Riegler József Edéné 4 K, öz. Schöja Antalné 4 K, Schöja Hermin 4 K, Vágner Klára 4 K, Tellmann Lajosné 4 K, Magyar Karolin 1 K, Kreicse Ágnes 1 K, Korinek Ferencné 50 fill., Mihok Erzsébet 50 fill., Felmayer Vilma 50 fill., Kapisinszky Ervinné 1 K, Darnai Józsefné 5 K, öz. Dankos Ferencné 10 K, öz. Domján Istvánné 2 K, öz. Balászné 2 K, Gasparits Jozefa 2 K, öz. Millián Károlyné 24 fill., Wenzl Anna 2 K, dr. Seitz Lászlóné 4 K, Kajner Ferencné 8 K, öz. Stipek Pálné terjesztő által: Hickl Lajosné 4 K, Rákosy Györgyné 2 K, Lnb Lajosné 2 K, Jaitsek Ferencné 15 K, Hellebronth Jánosné 2 K, Ivanovich Sándorné 4 K, Szalontay Józsefné 2 K, Deli Gáborné 2 K, az ebedécei fiók gyűjtése: 81 K 90 fill. Pálffy Anna grófnő 40 K, öz. Sipőcz Istvánné 1 K, Pelle Józsefné 3 K, Kolonics János 1 K, Szebesti Andrásné 90 fill., Eperjesi Mária 1 K, Molnár Mariska 1 K, Császár Antal és neje 4 K, Bocsa Eszti 3 K, gróf Wenkheim Dénesné 6 K, öz. Vincze Ferencné 2 K, Ft. Plent István esp.-plébános által Kassa város O. E. tagoktól 600 K, Steiner Mártonné terjesztő által: Kerper Ottilia 2 K, Kerper Antonia 2 K, Lónyai Gizella 2 K, Steiner Katica 2 K, Szeicz Ervinné 2 K, Fuchs Irénke 2 K, Szilágyi Lajosné terjesztő által Omlódi O. E. tagoktól 69 K 90 fill. Loewel Matild terjesztő által: Major Janka 6 K, Tóth Mária 1 K, Zima Józsefné 1 K 40 fill., Borsody Terez 2 K, öz. Szigeti Nándorné 2 K, Dávid Józsa 2 K, Patócs Jánosné 1 K, Patócs János 1 K, Madár Antalné 1 K, Madár Mária 1 K, Szőke Józsefné 50 fill., Kegli Gizella terjesztő által: Auerhammer Anna 4 K, Kántor Erzsébet terjesztő által:

Sperling Józsefné 4 K, Szily Berta 2 K, Bozzay Ödönne 2 K, Friesz Károlyné terjesztőne által: Breitner Mária 4 K, Hajducska Gézané 2 K, Lónyai Béláné 2 K, Szágmányi Józsefné 2 K, Smithauer Ágostonné 2 K, Smukács Prokopné 2 K, Csázba Ferencné 2 K, Steiner Mártonné 10 K, Ötvös Józsefné 2 K, Molnár Sándorné 1 K 30 fill., Geréb Zoltán 50 fill., Máriaglück Eugénia 2 K, Rajna Magdolna 1 K, Fejérváry Celesztine 10 K, özv. Hauser Jánosné 4 K, Szalassy Luiza 3 fill., Csajtay Mihályné 2 K, Kállay Béniné 4 K, Kállay Erzsébet 4 K, Kállay Magdolna 4 K, Vitályos Mariska 24 fill., Vitályos Gizella 24 fill., Kisfaludi Luiza 2 K, özv. Hatvani Lajosné 1 K, Koller Ferencné 1 K, Német Vincéné 50 fill., Liksz Szilveszterné 50 fill. Dér Józsefné 2 K, Herz Dóra 2 K, Bakó Róza 50 fill., Tomaschek Jozefin 6 K, Pattantyús Mihályné 1 K, Obendorfer János 20 fill., Tolt József 1 K, Tolt Ignác 2 K, Tolt Angela 2 K.

1914. novemberben befolyt adományok: Győri Ferenc 1 K, Győri Ferencné 1 K, ft. Kuhár István a belatini tagoktól 3 K, Robitsek Irma 4 K, özv. Keller Károlyné 2 K, Császár A. és neje 4 K, ft. Spuller Gyula pléb. 4 K, O. E. tagoktól 3 K, Szögyéni O. E. tagoktól 30 K, a laborczmezői O. E. tagoktól 44 K, báró Huszár Imréné 1 K, Beumer Janka 2 K, a kisiratosi O. E. tagoktól 12 K, Kliment Pál 1 K, Balázs Eszter 50 fill., Balázs Mózes 24 fill., Pilisszentiváni tagok 29 K 58 fill., Jobbágyi plébániahivatal 6 K, Jurán Gizella 4 K, Habetler Anna 2 K, Krencsik Róza 8 K, Muha Mária 2 K, özv. Benedek Lajosné 4 K, Stefancsik Aranka 2 K, Dobsik Adél 2 K, Pyting Mária 2 K, Egri Anna 2 K, ft. Székely János gk. pléb. által 18 K, Ábrahám Györgyné 1 K, Kaiser Mihály 1 K, Geng Terézia 1 K, Zeleznik Mária 2 K, Zeleznik Franciska 2 K, Altdorfer Nándor 1 K, Altdorfer Nándorné 1 K, Altdorfer Mária 1 K, Csölle Cecília 3 K, Danka Erzsébet 40 fill., Major Mária 40 fill., Kiss Teréz 1 K, Eisenhofer Erzsébet 2 K, Janura Teréz 1 K, Hausz Rozália 3 K, özv. Garder Józsefné 1 K, özv. Ujváry Istvánné 2 K, Begna Ferencné 22 K, Ghyczy Ida 10 K, Faragó Lajosné 4 K, Tamás Mária 4 K, Hunkár Ilona 10 K, Mezey Johanna 2 K, Pogány Anna 2 K, Wachtl Teréz 3 K, Pinter Endréné 2 K, özv. Ulrich Pálné 1 K, Csörtán Józsa 2 K, Brunner Irma 1 K, Wazarcsák Zsuzsanna 4 K, özv. Windisch Jánosné 2 K, Molnár Juliska 1 K, Szűts Miklósné 8 K, Pusztay Mátyás 2 K, Pusztay Mátyásné 2 K, Steiner Mártonné terjesztőne által: Zubriczky Anna 2 K, Szeicsuk Tamásné 4 K, Pollány Józsefné 2 K, Lasky Józsefné 2 K, Németh Gézané 2 K, Tatt Ferencné 4 K, Nonn Józsefné 2 K, Nonn Laura 2 K, Nonn Adél 2 K, Kafka Franciska 2 K, Raics Antalné 2 K, Waczik Róza 2 K, Szmukács Prokopné 2 K, Bognár Róza 2 K, Balonyi Ilona terjesztőne által: Sulyok Teréz 1 K, Imre Erzsébet 2 K, Gervay Luiza terjesztőne által: dr. Emmer Kornélné 12 K, Zimka Ilona 1 K, Zimka Gergely 1 K, Zimka Alajos 2 K, Benor Borbála 1 K, Lusztig Borbála 24 fill., Perger Mária 24 fill., Perger Juliska 24 fill., Bregovics Éva 24 fill., Zwirna Anna 24 fill., Gervay Luiza 2 K. Özv. Bányai Miklósné terjesztőne által: Hollferner Irma 20 K, Horvát Veronika 2 K, özv. Láncz Nándorné 10 K, özv. Mészely Lajosné 10 K, Jekelfalusi Róza 10 K, Fejér Lidi 2 K, Pataki Ferenc 2 K, Spolarics Vilmosné 5 K, Varga Teréz 4 K, Bachmanné 10 K, Semberg Miklósné 10 K, Spitz Teréz 2 K, özv. Balla Károlyné 2 K, özv. Lengyel Lászlóné 8 K, özv. Bányai Miklósné 5 K, Lehota József 1 K, Lehota Józsefné 1 K, Pfiszter Erzsébet 2 K, Nagy Ferencné 1 K, a német-

újjvári tagoktól 22 K 72 fill., ft. dr. Reinold pléb. által O. E. tagoktól 18 K 46 fill., az óbarsi, garamkelecsányi és nagykaszmályi tagoktól 48 K, Vitar Julianna 2 K, Holly Emma 1 K, Kocsi Anna 1 K 40 fill., ft. Herbay Pál esp.-pléb. által O. E. tagoktól 21 K 44 fill., erdőteleki tagok 8 K, özv. Fuchs Ferencné 10 K, ft. Gregorovits Lipót O. E. tagoktól 100 K, ft. Szopkó István az abosi, licsérdi és sároskőszegi O. E. tagoktól 50 K, O. E. tagoktól 2 K, Bartos János 24 K 4 fill., Szemthy Luiza 2 K, Sipos Mária 2 K, Demeter Kata 24 fill., özv. Kovács Ferencné által O. E. tagoktól 6 K 74 fill., Semetke Istvánné 25 fill., Gál Marcella 25 fill., Freiszmuht Lipót Pál 2 K, Szirmai Rezső 1 K, Kovács Péter által O. E. tagoktól 15 K 82 fill., Énekes Julianna által O. E. tagoktól 9 K, gróf Serényi Istvánné 10 K, Horvát Emma 4 K, Horvát Anna 4 K, Horvát Etel 12 K, Pribil Mária 2 K, dr. Meszner Tivadarné 12 K, Veszely Mária 2 K, özv. Szabadhegyi Zoltánné 5 K, az O. E. deméndi tagjaitól 9 K, Császár Zsófia 2 K, Seefelder Lajosné 1 K, Gradl Anna 2 K, ft. Kajtár István által O. E. tagoktól 50 K, Vulánszki Kázmérné 1 K, özv. Kőteles Lajosné 1 K, Cserenyecz János rk. plébániától 2 K, Gyebnár Zsuzsanna 2 K, Seres Erzsébet 1 K, N. N. 1 K, Pataki István 24 fill., Jantyk Mária 24 fill., Bartyik Zsuzsanna 24 fill., Hegedüs Gizella 2 K, Szabó Ljaosné 2 K, Bodnár Izabella 2 K, Belenye Piroska 1 K, Marchart Mária 1 K, Geszler Erzsébet 50 fill., Aczberger Gyuláné 2 K, Hajdu Györgyné 2 K, Szekér Vilma 1 K, özv. Kafka Franciska 5 K, Grösszinger Józsefné 3 K, Disz Anna 24 fill., özv. Kahler Albertné 4 K, Bignio Gyuláné 4 K, Ft. Rajsits Ferenc által 12 K, Hadviger Matild 5 K, Borsós Károlyné 2 K, Kopácsi Istvánné 80 fill., Magyar Rózsi 1 K, Magyar Szidónia 1 K, Mellen Mihályné 1 K, ft. Geiger Alajos pléb. által O. E. tagoktól 6 K, Lorencz Adél terjesztő gyűjtése: Posztl Hugóné 2 K, Fromm Julia 1 K, Karkis Malvin terjesztő gyűjtése: Karkis Malva 2 K, özv. Telkessy Istvánné 2 K, Telkessy Erzsébet 2 K, Karkis Kornélné 2 K, Czint Józsefné 2 K. A sárvári tagoktól: Dala Ferencné 1 K, Németh Jánosné 60 fill., Horváth Józsefné 1 K, Szobó Istvánné 1 K, Varga Jánosné 40 fill., Biczó Mihályné 1 K, özv. Lakatos Béláné 40 fill., Pipics Jánosné 2 K, Pintér Ferencné 1 K, Mecs Jánosné 60 fill., özv. Cseszko Jánosné 1 K, Pogácsás Jánosné 40 fill., Németh Sándorné 1 K, Ható Ignácné 1 K, özv. Polgár Istvánné 1 K, ifj. Biczó Józsefné 1 K, özv. Németh Istvánné 80 fill., Németh Mihályné 1 K, Erdődi Julianna 30 fill., Konta Károlyné 1 K, Horváth Józsefné 50 fill., Horváth Anna 50 fill., Illés Györgyné 1 K, Nagy Irén 3 K 46 fill., Safranszki Anna 2 K.

Július hónapban nyerhető oltáregyesületi búcsuk.

Teljes búcsu: 1. Akinek július a beiratkozási hónapja, a beiratkozás napján teljes búcsút nyer, ha bűnbánattal meggyónt, megáldozott és a Szentatya szándékára imádkozik. Továbbá ugyanezen feltételek mellett teljes búcsút nyerhetnek. 2. Az egyesület havi gyülekezetének napján azon tagok, kik a rendes feltételek mellett (gyónás, áldozás, Szentatya szándéka) a szentmisén és prédikáción résztvesznek. — 3. A havi imádás napján. — 4. Havonként egyszer, szabadválasztás szerinti napon. — 5. A hónap első csütörtökén. — 6. A hónap első péntekén. — 7. Egyszer a hónapban, akik ezen hónapban hetenként 6 órát dolgoztak a szegény templomok számára vagy a missziók és protestáns országok részére, vagy pedig falusi könyvtárak felállításán és ezen munkájukat rövid ájtatos imával kísérték. — 8. Július 13-ika utáni első vasárnap mint a legföls. Oltáriszentségnek «Brüsszel csodájáról» elnevezett ünnepén. 9. Július 22-én Mária Magdolna napján. 10. Július 29-én szent Márta ünnepén. 11. Július 31-én loyolai szent Ignác ünnepén.

Időiglenes búcsúk: 1. Hétévi és hét negyvennap, ha törődött szívvel és áhitatos lélekkel végzik havi imádságukat. — 2. Ugyanilyen, ha havi összejövetelnél szentmise és prédikáción töredelmes szívvel résztvesz. — Háromszáz napi búcsú egyszer minden évben: 1. Azon tagoknak, kik szentséges áldáson résztvesznek. — 2. A Tanács ülésében résztvevő tagoknak. — 3. A terjesztőnk ülésében résztvevő tagoknak. — 4. Az egyesületi tagoknak minden szentséglátogatás alkalmával az egyesület bármely templomában.

Oltáregyesületi szándék július hónapra.

Az édes Jézus megmondja az evangéliumban, hogy a jó pásztor utána megy az elveszett juhnak. Felkeresi, vállára veszi és boldogan haza hozza. Hátha a pásztoroknak esik baja? Nem kell-e a nyájnak nyugtalanodni miatta? A világháború ezt az esetet vetette fel. A pápa őszintesége, Krisztus földi helyettese jó pásztor. Békében is gondozta a nyáját, a háborúban pedig még sokkalta inkább. Imával, vigasztalással, a békéért való küzdelemmel, a tehetetlen hadifoglyok hazabocsáttatásával állt oldalunk mellett.

De most őt érte baj, veszedelem. Egy hitszegő nemzet kebelében, az utcai csöcselék dühének kitéve, az olasz háborút felidéző szabadkőművesség gyűlöletének kiszolgáltva, szívében a határtalan fájdalommal, hogy az emberek egymást ölik, szenved ki-mondhatatlan sokat az egyház látható feje. Nem menekül, nem szökik, mert ez ellenkeznék az egyház méltóságával, függetlenségével, kétezeréves jogaival és az apostoli tradícióval, melyek őt Rómához kötik.

Siessünk a szorongatott pásztor segítségére! Siessünk Péter apostol utódjának gyámoltására, mert ha megverik a pásztor, szétszéd a nyáj.

Az oltáregyesületi tagok azért ajánlják fel július havában a szentáldozásukat, imádságukat, oltáregyesületi ájtatosságukat az anyaszentegyház *szorongatott fejéért, a nagy veszedelemben forgó Szentatyá — a pápa — javára.*

Felelős szerkesztő: Dr. Tiefenthaler József.

Walser-Varga-féle Örökimádás imakönyv az oltáregyletek imakönyve, ötödik teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival
megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	4 K	— f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	5	—
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	6	—

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K	50 f.
Bőrkötés, vörösv., tokkal ...	5	50
Bőrkötés, aranyv., tokkal ...	6	50

REMÉNYSÉGÜNK

1906, 1907, 1908, 1909-ik évfolyam
még kaphatók ————— egyenként

1 K 40 fill.-jével.

Borjúbőr-kötés, aranyvágás,
párnázva, kazettával 8 K 50 f

Japán papíron: (az egész könyv egy ujj-
nyinál álig vastagabb)

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K	50 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	6	—
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	7	—
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9	—

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy
utánvétellel

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.